



Vlaams
Parlement

vergadering **28**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Plenaire Middagvergadering

van 19 maart 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	7
MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict – 2480 (2013-2014) – Nr. 1 Voorstel tot verdaging	7
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het uitblijven van de omzendbrief die de gevolgen van de gedeeltelijke vernietiging van het Grond- en Pandendecreet moet verduidelijken	8
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het voorstel van de minister om de huurwaarborg ook op de private markt in schijven te laten betalen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het uitbreiden van de spreiding van de betaling van de huurwaarborg tot de particuliere markt	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het betalen van de huurwaarborg in schijven op de private huurmarkt	9
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de stellingname in het Europees Parlement met betrekking tot het grensoverschrijdend verkeer met LZV's (ecocombi's) en de mogelijke impact hiervan op het Vlaams beleid ter zake	16
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de samenwerkingsovereenkomst rond het interregionaal stookoliefonds	18
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een samenwerkingsakkoord over de verdeling van de klimaatinspanningen	
ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het nieuwe VN-klimaatrapport en de verdeling van de klimaatinspanningen tussen het federale niveau en de gewesten	21
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toename van het aantal jongeren dat onder zijn/haar scholingsniveau werkt	26
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor de Vlaamse landbouw van de mogelijke eenzijdige uitvoering van het handelsakkoord met Oekraïne door de Europese Unie	29

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de juridische bezwaren tegen de stilzwijgende vergunning	32
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het stijgend aantal herhalingen van televisieprogramma's op de VRT	
ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het stijgend aantal herhalingen van televisieprogramma's op de VRT	36
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van het niet verder uitrollen van de slimme energiemeters voor de functionaliteit van de smart grids	41
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Midden-Amerika, anderzijds, ondertekend in Tegucigalpa op 29 juni 2012	
– 2349 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	44
ONTWERP VAN DECREET betreffende de landinrichting	
– 2361 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	46
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 5 mei 2006 houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal	
– 2384 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	46
Artikelsgewijze bespreking	46
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 13 juli 2007 houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid en het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid	
– 2413 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	46
Artikelsgewijze bespreking	47

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

1° de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;	
2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009	
– 2418 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	47
Artikelsgewijze bespreking	48
ONTWERP VAN DECREET houdende machtiging tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Toegankelijk Vlaanderen in de vorm van een private stichting	
– 2420 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	48
Artikelsgewijze bespreking	48
ONTWERP VAN DECREET betreffende het verkeer van havenvoertuigen tussen de laad- en loskaaien, de opslagplaatsen, de hangars en de magazijnen die binnen het havengebied liggen	
– 2425 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	49
Artikelsgewijze bespreking	49
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming	
– 2427 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3	
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Elisabeth Meuleman houdende wijziging van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, wat betreft de bevordering van het hergebruik van uitgegraven bodem als hoogwaardige bouwstof	
– 2029 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	50
Artikelsgewijze bespreking	51
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 5 van het decreet van 30 maart 1999 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren	
– 2432 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	52
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET betreffende de preventie, surveillance en bestrijding van ziekten bij in het wild levende dieren	
– 2433 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	53
Artikelsgewijze bespreking	53
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten met het oog op een verdere harmonisering van de procedures van voorkooprechten	
– 2434 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	54
Artikelsgewijze bespreking	54

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 13 december 2013 tussen de Federale Overheid, de Gemeenschappen, de Gewesten en de Gemeenschapscommissies betreffende de uitvoering van artikel 3, §1 van het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie – 2443 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	54
Artikelsgewijze bespreking	55
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Kurt De Loor, Marius Meremans en Ward Kennes, mevrouw Els Robeyns, de heer Willy Segers en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, wat de laatste wilsbeschikking en de begraafing of crematie van levenloos geboren kinderen betreft – 2385 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	55
Artikelsgewijze bespreking	55
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans en Ward Kennes, mevrouw Els Robeyns, de heer Marnic De Meulemeester, de dames Goedele Vermeiren en Karin Brouwers en de heer Kurt De Loor houdende een subsidie voor investeringen in residentiële woonwagenterreinen en doortrekkersterreinen voor woonwagengebouwen – 2388 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	56
Artikelsgewijze bespreking	56
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe en Marius Meremans, mevrouw Caroline Bastiaens en de heren Kurt De Loor en Jan Verfaillie houdende wijziging van artikel 246 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de samenstelling van de organen van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting, belast met beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen – 2390 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	56
Artikelsgewijze bespreking	56
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Dirk de Kort en Kurt De Loor en mevrouw Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 276 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 – 2391 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	57
Artikelsgewijze bespreking	57
VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marius Meremans, mevrouw Caroline Bastiaens en de heren Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Ward Kennes houdende wijziging van artikel 285 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 – 2392 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	57
Artikelsgewijze bespreking	57

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele en Bart Van Malderen houdende instelling van het Ereteken van de Vlaamse Gemeenschap – 2441 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	58
Artikelsgewijze bespreking	58
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	58
■	

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Robrecht Bothuyne, Marnic De Meulemeester, Marc Vanden Bussche, Christian Verougstraete, Johan Verstreken: ambtsverplichtingen;

Frank Creyelman, Jan Penris: familieverplichtingen;

Bart De Wever, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Khadija Zamouri: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 60/22)

■

MOTIE van de heer Joris Van Hauthem en de dames Marleen Van den Eynde en Marijke Dillen betreffende een belangenconflict
– 2480 (2013-2014) – Nr. 1

Voorstel tot verdaging

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, mijn verontschuldigingen dat ik dit maandag op het Uitgebreid Bureau vergeten te melden ben, want daar had dat evengoed gekund. Ik wil vragen om de motie betreffende een belangenconflict dat op de agenda staat, te verdagen. In de Senaat is het voorstel naar de commissie teruggestuurd. Daar is er nu blijkbaar een hele discussie over wie bevoegd is en er zijn daarover bijkomende voorstellen ingediend. Het is op dit ogenblik nog niet aan de orde en het ziet er ook naar uit dat het voor de verkiezingen niet meer aan de orde zal komen. Ik vraag om dit van de agenda te halen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

We zullen ons straks uitspreken over dit voorstel tot verdaging.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het uitblijven van de omzendbrief die de gevolgen van de gedeeltelijke vernietiging van het Grond- en Pandendecreet moet verduidelijken

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, eind vorig jaar is er een vernietiging geweest van een gedeelte van de bepalingen van het Grond- en Pandendecreet, namelijk in verband met ‘Wonen in eigen streek’ en de sociale last. We hebben al meermaals van gedachten kunnen wisselen over de gevolgen daarvan, ook in de commissie Wonen. U hebt in de commissie aangegeven dat de oplossing er mogelijk in bestaat om zekerheid te verkrijgen voor de sociale huisvestingsmaatschappijen, dat er een dading met de sector zou zijn. U hebt later, toen de oppositie daarover vragen stelde en een interpellatie hield, verduidelijkt dat het goed zou zijn dat er een omzendbrief zou verschijnen inzake de gevolgen van het arrest ten aanzien van de gemeentebesturen. Zo zou er een verduidelijking komen over hoe de lokale besturen met de sociale lasten moeten omgaan in de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP’s). Zijn daarover duidelijke voorschriften?

U hebt in de commissievergadering wel voor de andere facetten aangegeven dat er duidelijkheid is, zowel in de zaken uit het verleden als in de lopende zaken. Hoe moet het nu verder met de sociale huisvesting ten aanzien van de lokale besturen? Voor alle duidelijkheid: wij vinden het van belang dat er in de toekomst bijkomende sociale woningen kunnen worden gerealiseerd. Hoe moeten de gemeentebesturen dat aanpakken?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: U weet dat de regering zich in februari heeft gebogen over de thematiek van de gevolgen van het arrest en standpunten heeft ingenomen. Op dat moment is er bepaald dat er een omzendbrief zou komen, naast de communicatie die vanaf december al via de websites van Wonen en van Ruimtelijke Ordening is verspreid, om specifiek te duiden van welke instrumenten lokale besturen nog gebruik kunnen maken om, los van het systeem dat eigen huisvestingsmaatschappijen al hebben, toch nog in meer sociale woningen te voorzien.

Daarvoor grijpen we terug naar de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Die werd overigens ook al door heel wat steden en gemeenten gebruikt nog voor het Grond- en Pandendecreet van kracht was om bij bepaalde RUP’s in een redelijk aandeel sociale woningen te voorzien. Er zijn wel redelijk wat randvoorwaarden. Het moet proportioneel zijn, rechtszeker enzovoort. Wij proberen dit nu zodanig concreet te definiëren dat een gemeentebestuur daar op een rechtszekere manier mee kan omgaan. Wij kunnen natuurlijk het botte instrument vandaag al meedelen. Dat is niet de bedoeling.

De administraties Ruimtelijke Ordening, die vooral aan zet is als het over de codex gaat, en Wonen komen daarvoor samen. Gisterenavond is een eerste ontwerp van die omzendbrief opgeleverd en doorgestuurd naar het kabinet van collega Muylers en dat van mezelf, op een aantal juridische uitwerkingen na. Die lijken heel technisch, maar zijn voor een gemeentebestuur wel van cruciaal belang om het volledig plaatje te kennen. Tegen volgende week krijgen we ook dat luik.

Ondertussen kunnen wij al met die eerste bulk aan informatie het overleg op kabinetsniveau beginnen en alles zodanig voorbereiden dat we parallel met het werk van de administratie erg snel kunnen gaan. Het blijft onze ambitie om de administratie te vragen deze maand nog het definitieve ontwerp naar voren te schuiven. Dan hangt het er enkel nog van af hoe snel wij zijn met de goedkeuring door de regering.

De heer Dirk de Kort: Minister, de voorbije dagen is er nog veel gesproken over sociaal wonen, over sociale huisvesting. De dynamiek die is aangezet met deze regering, moeten we

effectief aanhouden, zeker tot het einde van deze legislatuur, maar hopelijk ook tot de volgende Vlaamse Regering. Sociale huisvesting is namelijk absoluut noodzakelijk.

Ik denk dat het effectief van belang is dat er zo vlug mogelijk duidelijkheid komt ten aanzien van de lokale besturen over hoe men verder kan geraken met het opstellen van RUP's. Ik merk dat sommige lokale besturen reageren alsof er niets meer kan gebeuren op gebied van sociale lasten.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik deel de bezorgdheid van mijn goede collega. Ik noteer dat er binnenkort, binnen enkele dagen of weken, een omzendbrief zal komen. Dat is een goede zaak.

Anderzijds denk ik dat het ook niet slecht is dat de verantwoordelijkheid voor een billijk en actief woonbeleid al dan niet tijdelijk nagenoeg volledig bij de lokale besturen ligt. In het kader van de autonomie van de gemeenten is het volgens mij geen slechte zaak dat er ter plaatse gezocht wordt naar oplossingen op maat. In afwachting van de omzendbrief kan er in samenspraak met de sector en de huisvestingsmaatschappijen voor oplossingen worden gezorgd.

Minister Freya Van den Bossche: Ik ben altijd een voorstander geweest van autonomie voor gemeenten. Er is echter natuurlijk nog de vraag op welke manier zij die passage in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening concreet kunnen invullen. Daar bestaat wat onzekerheid over.

Het lijkt mij zeer cruciaal dat de Vlaamse overheid die toelichting geeft opdat gemeentebesturen weten wat ze wel en niet mogen doen. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat ze juridische procedures riskeren wanneer ze zo'n RUP invullen. Die duidelijkheid moeten wij hun geven.

Maar het klopt: ik denk dat er redelijk wat gemeentebesturen van plan zijn om van die mogelijkheid gebruik te maken om blijvend, in samenwerking met de private sector, in sociale woningen te voorzien. Mijnheer de Kort, ik ben ook blij dat u, die in uw eigen gemeente die inspanningen wilt doen, dat zelf aangeeft.

De heer Dirk de Kort: Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor het overleg dat u al meermaals hebt gehouden met de bouwsector en andere actoren om tot een oplossing te komen. Ik kijk uit naar de omzendbrief van de lokale besturen, om op die manier verder sociale huisvesting te kunnen realiseren in tal van onze Vlaamse gemeenten.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia De Waele tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het voorstel van de minister om de huurwaarborg ook op de private markt in schijven te laten betalen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het uitbreiden van de spreiding van de betaling van de huurwaarborg tot de particuliere markt

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mercedes Van Volcem tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het betalen van de huurwaarborg in schijven op de private huurmarkt

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, u hebt enkele dagen geleden een aantal voorstellen geformuleerd om – als ik het goed heb begrepen – de huurmarkten nieuw leven in te blazen. Op de eerste plaats wilt u verhuurders die kwaliteitsvolle woningen verhuren aan redelijke prijzen, een belastingvoordeel toekennen. Met dat voorstel ga ik volledig akkoord.

Uw tweede voorstel ligt iets moeilijker. Hierin wilt u de huurders de gelegenheid geven in de toekomst – voor alle duidelijkheid: wanneer het onze bevoegdheid wordt – de huurwaarborg in schijven te betalen. Die huurwaarborg moet niet meer worden betaald op een bankrekening, op naam van zowel huurder als verhuurder, maar moet komen in een of ander nieuw op te richten huurwaarborgfonds. De huurder moet de gelegenheid krijgen dat in schijven te betalen.

Minister, ik denk dat we het er hier allemaal over eens zijn dat heel veel huurders het de dag van vandaag heel moeilijk hebben om de huurgelden en de waarborg te betalen. Ze houden niet voldoende over. De cijfers zijn uitvoerig verschenen in de media. Ik zal ze dan ook niet opsommen. De cijfers tonen heel duidelijk aan dat meer dan een derde van de huurders niet voldoende gelden overhoudt om na betaling van de huur op een degelijke, volwaardige wijze te kunnen leven.

Dat is een juiste vaststelling, minister, maar de oplossing die u hieraan wilt geven, is niet de juiste oplossing. Er zijn verschillende andere manieren om dit aan te pakken, bijvoorbeeld een uitbreiding van de huurpremie. Er zijn nog andere mogelijkheden. Dat is stof voor een afzonderlijk debat. Maar, minister, met uw voorstel gaat u de private huurmarkt ernstig verstoren en zullen vele huurders afhaken.

Minister, uw partij heeft ernstige kritiek geformuleerd op dit voorstel. Vandaar mijn vraag: wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over het spreiden van de huurwaarborg over een langere termijn, en deze niet meer bij de verhuurders te storten maar in een huurwaarborgfonds?

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, u blijft de eigenaars pesten. We hebben 76 procent eigenaars, 18 procent van de mensen huurt op de private markt en 6 procent woont in een sociale huurwoning. U hebt in uw beleidsperiode steeds de private huurmarkt verwaarloosd. Ik kan geen enkele concrete maatregel opnoemen die een verlichting is geweest voor de verhuurders. De verhuurders moeten – misschien terecht – isoleren tegen 2020. Maar u hebt steeds meer regels opgelegd. De grote bezorgdheid van de verhuurder is: het private kapitaal waarvoor hij heeft gewerkt en gespaard aan een weliswaar laag rendement ter beschikking stellen aan iemand die een pand wil huren. Hij wil dus garanties dat zijn huur wordt betaald.

Wij, de liberalen, weten absoluut niet of uw voorstel een sp.a-voorstel is of een voorstel van de Vlaamse Regering. Wij vragen u of u nu opnieuw de verhuurder viseert, die al zo weinig rendement heeft. Zelfs de maatregel die de huurwaarborg van drie maanden naar twee maanden terugschroeft, heeft hij als een ernstige tekortkoming ervaren. Wij vinden dat het evenwicht tussen de rechten van huurders en verhuurders behouden moet blijven. Het kan niet zijn dat een verhuurder moet worden geconfronteerd met iemand die geen waarborg kan geven als hij het pand kan betrekken.

Minister, zet uw sociaal huisvestingsbeleid op orde. Dat is uw eerste taak. Ik wil vooral ook dat u stopt met de private verhuurders te pesten. Die huurwaarborg in schijven betalen: als u dat op uw conto wilt doen, voor mij geen probleem. Maar doe het niet opnieuw op de kap van de verhuurder. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, ik was gisteren aanwezig op de studiedag naar aanleiding van de bevoegdheidsoverdracht van de Vlaamse huurwetgeving. U hebt een

opmerkelijk voorstel gedaan: de huurwaarborg zou voortaan in schijven moeten worden betaald en gestort in een centraal huurwaarborgfonds. Daar is al heel wat over gegalaverd. Maar ik wil u een raad geven.

U had met uw persbericht beter gewacht tot na de bekendmaking van de cijfers. U maakt bekend dat ongeveer 50 procent van de mensen problemen heeft met de betaling van de huurwaarborg, terwijl daar te kennen werd gegeven dat dit 25 procent is. Dat betekent, collega's, dat de grootste groep geen problemen heeft met de betaling van de huurwaarborg. Als u het mij vraagt, dan is de categorie die problemen heeft, de categorie die niet thuishoort in een private huisvesting. Dat is de categorie die uit de boot valt, die geen sociaal huurhuis heeft omdat het aanbod ontoereikend is. Minister, het is ook de categorie die niet in aanmerking komt voor een huurpremie omdat uw reglementering dienaangaande veel te stringent is.

Minister, ik ben dus van oordeel dat een bepaalde categorie wel kan betalen. De andere categorie, die het moeilijk heeft om te betalen, zou in de sector van de sociale huisvesting moeten terechtkomen.

Gisteren hebben we de huurdersorganisaties gehoord, u lijkt hun naar de mond te spreken. Ik vraag me af of u misschien de vertolker bent van wat de huurdersorganisaties zeggen, minister. Hebt u uw partijprogramma voor de verkiezingen kenbaar gemaakt of hebt u gesproken als minister? In dat laatste geval wil ik van u graag weten wat u gaat doen met uw voorstel.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Ik vind het heel fijn, mevrouw De Waele, dat u de moeite hebt genomen om naar die studiedag te komen. U zult daar hebben gemerkt dat ik in mijn toespraak heel duidelijk het verschil heb gemaakt tussen wat deze regering heeft gedaan op de huurmarkt en wat een keuze zal zijn voor een volgende meerderheid, parlement en regering. Ik ben apart op beide onderdelen ingegaan, om op geen enkele manier de indruk te wekken een loze belofte te doen. U zult kunnen beamen dat ik die context zeer duidelijk en eerlijk heb geschetst.

Ik heb overigens gewezen op het degelijke studiemateriaal, het goede wetenschappelijke werk en de degelijke analyses met voor- en nadelen. Ik heb een hele dag gesproken met heel veel mensen, professoren van verschillende universiteiten op economisch, juridisch en andere vlakken. De huurwetgeving die overkomt, is niet niks. Het wordt sowieso een goede basis voor de volgende meerderheid om beslissingen te nemen. Evengoed komt het mij toe om mijn eerste indrukken op basis van die studies mee te geven, als ik dat binnen de juiste context doe.

Zoals u zegt, mevrouw Dillen, heb ik daar inderdaad gepleit voor een degelijk rendement voor de verhuurder. Anders is het risico te groot dat de private huurmarkt krimpt, wetende dat de verhuurders in Vlaanderen wat ouder worden, zoals ook blijkt uit de cijfers. Op een dag komen die woningen in een erfenis, en we willen mensen stimuleren om op de huurmarkt te blijven. Dat kan enkel met een redelijk rendement.

Daarnaast is het gegaan over de contracten. We zien dat er een grotere toevlucht is naar zeer kortlopende contracten, wellicht omdat de negenjarige contracten voor de verhuurder iets te weinig flexibiliteit bieden. Daardoor moet men meteen teruggrijpen naar de andere formule, die dan weer weinig woonzekerheid biedt aan de huurder. Dat hebben we onder de loep genomen.

Tot slot ging het over de huurwaarborg. U hebt het over 25 procent van de mensen, mevrouw De Waele, die inderdaad zegt dat het een zware tot heel zware last is om het in één keer te moeten betalen. Boven op de eerste maand huur moet twee tot drie maanden borg worden betaald. Dat is veel: drie tot vier maanden in één keer. Een op de vier mensen vindt dat dus zwaar tot heel zwaar, maar twee op de drie mensen zeggen dat het een last is om dat in één keer te moeten doen.

De essentie van de waarborg, ook belangrijk voor mij, is dat de verhuurder zeker is dat hij in geval van schade wordt vergoed ten belope van die volledige waarborg. Daar mag niet aan worden getornd. Mocht men ervoor kiezen om het systeem in te voeren, zouden huurders storten in het huurwaarborgfonds, in één keer of in schijven. Het huurwaarborgfonds verzekert het volledige bedrag van de waarborg, of die nu wel of niet volledig is gestort op het moment dat er zich schade voordoet, aan de verhuurder. De verhuurder heeft dus nooit financieel nadeel. Die zekerheid blijft gelijk. Maar de huurder krijgt wel de tijd om in schijven te betalen.

Het wijkt af van het systeem op de sociale huurmarkt, dat op 1 maart 2014 is ingegaan. Sociale huurders kunnen betalen in schijven, maar de verhuurder draagt het risico. Dat kun je niet maken. Je mag de private markt niet bruuskeren.

Wetende dat er voor de private verhuurder geen risico is omdat die wordt verzekerd voor het volledig bedrag, toch de mogelijkheid kunnen geven aan de huurder om in schijven te kunnen betalen, is een heel menselijke oplossing voor een reëel probleem, zoals ook blijkt uit dat grote woononderzoek. Een bijkomend voordeel is dat in dat onderzoek een op de drie verhuurders aangeeft niet te willen verhuren aan mensen die een waarborg krijgen van het OCMW. Daar is dus een zekere angst, maar ook discriminatie. Wanneer men werkt via zo'n centraal huurwaarborgfonds, zal natuurlijk niet geweten zijn wie in één keer heeft kunnen storten of wie dat in schijven doet. Die vorm van discriminatie zal dan hopelijk ook tot het verleden kunnen behoren.

Financieel is er dus geen enkel risico voor de verhuurder, die wordt verzekerd van het bedrag van de volledige waarborg. Tegelijk zouden we huurders een kans geven in schijven te betalen; ik denk aan pas afgestudeerden. Dat lijkt me een redelijk voorstel.

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, ik heb met aandacht geluisterd naar uw antwoord. Het is heel belangrijk dat de verhuurders op de private huurmarkt – en we spreken voor alle duidelijkheid over woningen die verhuurd worden aan een redelijke huurprijs – fiscaal worden gestimuleerd om op de huurmarkt te blijven en panden te blijven aankopen om te verhuren. In de toekomst zal er meer en meer een probleem zijn, en daar moet u zich van bewust zijn.

Minister, u hebt mij niet kunnen overtuigen van het Waarborgfonds. Vandaag is er de zekerheid van de bankwaarborg. U vergeet één ding: men is niet verplicht om geld te storten op een rekening. Huurders kunnen ook werken met een bankwaarborg die door de banken wordt gegeven. U gaf het voorbeeld van net afgestudeerden die een job hebben. Wel, zij zullen die bankwaarborg wel krijgen.

Minister, het is heel belangrijk dat u de private huurmarkt ondersteunt en stimuleert. U zult ze nodig hebben, want er is een groot probleem op de sociale huurmarkt, dat in de toekomst nog groter zal worden door een gebrek aan financiële middelen. Viseer ze niet, maar dit voorstel zal echt niet in het voordeel van de huurders op de private huurmarkt zijn.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, vanmorgen heb ik nog verschillende sms'en gekregen van verhuurders die zeiden: "Die Freya Van den Bossche zou eens een draai om haar oren moeten krijgen." Uw communicatie naar die verhuurders is absoluut niet goed. Wat doet u vandaag? U vult sociale woningen – er zijn 20 procent wanbetalers in die sociale woningen – met goede huurders zodat de sociale huisvestingsmaatschappijen goede huurders hebben. De private verhuurders vangen alle mensen op die op de wachtlijst staan. Honderdduizend mensen met een laag inkomen staan op de wachtlijst en worden vandaag opgevangen door private verhuurders. Het is dan ook niet gepast dat u hun extra lasten oplegt en hun zelfs de bankwaarborg die gemakkelijk door de banken wordt gegeven, wilt afnemen. *(Applaus bij Open Vld en LDD)*

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, ik heb op die studiedag inderdaad veel gehoord, maar ik heb ook gehoord dat de huurdersorganisaties u eigenlijk een sneer gaven en zeiden dat u tekort bent geschoten bij het aanbieden van sociale huurhuizen. Volgens mij knelt daar het schoentje. Als er voldoende sociale huurhuizen zijn, dan moeten die kwetsbare mensen niet naar de private markt gaan, waar ze eventueel betalingsproblemen hebben.

Op die studiedag heb ik ook gehoord dat de eigenaars geen voorstander zijn van een dergelijk centraal Huurwaarborgfonds. Waarom niet? Omdat ze vandaag niet voldoende beschermd worden tegen de nieuwe, opkomende trend van malafide huurders. Dat mag hier ook wel eens worden gezegd: het is een trend. Daarom zou er eigenlijk tot drie maanden huurwaarborg moeten worden gegeven.

Minister, ik ga een vraag stellen. In de voorbije vijf jaar heb ik veel clichés over het woonbeleid gehoord. Ik wil van u weten hoeveel kwetsbare huurders u tot nu toe geholpen hebt, uit de nood geholpen hebt, aan een woning geholpen hebt door een eigen huurhuis aan te bieden. Dat wil ik van u eens weten, om te weten of u uit ervaring spreekt of in clichés spreekt. (*Applaus van de heer Boudewijn Bouckaert*)

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, minister, collega's, niemand betwist dat een verhuurder een redelijk rendement moet hebben als hij een woning verhuurt. Niemand betwist ook dat hij een waarborg moet hebben en dat hij moet worden beschermd als er iets misloopt. Maar uit het woononderzoek blijkt dat de gemiddelde huurprijs is gestegen tot 581 euro per maand.

Wanneer mensen een huurwaarborg van twee of drie maanden boven op die eerste maand huur moeten betalen, dan betekent dat een bedrag van 1200 à 1800 euro boven op die eerste maand huur. Dat is niet alleen een enorme drempel tot die private huurmarkt, uit het woononderzoek blijkt ook dat dit een enorme bron van discriminatie is. Een op de drie van de verhuurders wenst niet te verhuren aan iemand die is aangewezen op het OCMW voor de betaling van zijn huurwaarborg. Dat betekent dat een heleboel mensen niet terechtkunnen op die private huurmarkt. Een centraal huurwaarborgfonds biedt exact dezelfde bescherming aan de verhuurders. Daar zijn met andere woorden alleen voordelen aan verbonden: garantie voor de verhuurder maar ook een ruimere toegankelijkheid voor de huurder en een betere spreiding van zijn huurwaarborg.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Het klopt inderdaad dat wij vrij snel te kennen hebben gegeven dat we die denkpiste – want de minister zegt dat het een denkpiste is, en het is haar volste recht als kandidaat voor de verkiezingen om met denkpistes te komen – niet zagen zitten. Wij vrezen dat het evenwicht tussen de rechten van verhuurder en huurder zal worden verstoord. Ik geef de collega's van de oppositie in dezen gelijk. De borg betekent een bepaald engagement van de huurder ten aanzien van de verhuurder. Anders dan mevrouw Hostekint zie ik wel een aantal nadelen. Zo moet de volgende maanden een opvolging gebeuren en zijn er de extra administratieve lasten. Verder zijn er ook de problemen met de banken, die nu blijkbaar buitenspel worden gezet. U zegt immers dat het nagenoeg een plicht zal worden voor de huurder om via het huurdersgarantiefonds te werken. Wij zien dat echt niet zitten en vrezen voor een verstoring van de private verhuurmarkt, zoals ook de collega's dat al hebben gezegd. (*Applaus van de heer Boudewijn Bouckaert*)

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, uit deze vraag blijkt vooral duidelijk dat u er prima in bent geslaagd om de aandacht af te leiden van het echte probleem dat uit het woononderzoek is gebleken. Dat is dat het aantal mensen dat meer dan een derde of 30 procent van zijn inkomen betaalt voor zijn huur, op zeven à acht jaar met 10 procent is gestegen, van 39 procent tot 49 procent. Bijna de helft van de mensen die terechtkomen op de private markt, betaalt meer dan een derde van zijn inkomen aan huur. Op dit moment loopt er een actie van Samenlevingsopbouw en van de verenigingen tegen armoede met de vraag aan de politiek om het systeem van huursubsidies dringend te verruimen.

Ik heb vandaag de berekening van het programma van uw partij gelezen en ik heb gezien dat betaalbaar wonen daarin geen prioriteit is. Aangezien het hier toch over denkpistes gaat, zou ik u willen vragen wat uw denkspoor is om het huren op de private markt betaalbaar te houden en ervoor te zorgen dat minder mensen een derde van hun inkomen of meer moeten uitgeven aan huur.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Minister, de denkpiste die u hebt gelanceerd, is niet onze denkpiste. De private huurmarkt moet worden bewaard en beschermd. We weten nu al dat de private huurmarkt versmalt – en dat is al meermaals gezegd in de commissie – en moeten daar dan ook zorg voor dragen. Het verminderen van de huurwaarborg met een aantal maanden zal zeker de doelstelling van betaalbaar wonen niet in de hand werken. Wij pleiten eerder voor denkpistes om het betaalbaar wonen te realiseren voor jonge mensen door de onaangepaste woningen van senioren vrij te maken en een aangepaste woning aan te bieden. Om dit aan te moedigen moet er een fiscale stimulans worden gegeven wanneer de woning wordt verhuurd voor een sociaal verhuurkantoor. Minister, wij pleiten er dan ook voor om de huurwaarborg zeker stand te laten houden om de verhuurders te beschermen. *(Applaus bij CD&V en van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Minister Freya Van den Bossche: Ik ga eerst op die laatste opmerking in. Ik denk dat er hier een klein misverstand bestaat. Mevrouw Coppé, het is niet zo dat ik ervoor pleit om het aantal maanden huurwaarborg dat men betaalt, te verminderen. Ik pleit ervoor om mensen de mogelijkheid te geven die huurwaarborg gespreid in de tijd te betalen waarbij ze niet in één keer die drie maanden op tafel moeten leggen. Ik pleit niet voor het verminderen van die waarborg, want dan zou men de zekerheid die de private verhuurder heeft, verkleinen. Dat is op geen enkele manier mijn bedoeling, maar ik wil het wel haalbaar maken om die borg te betalen. Mensen lijken wel eens te vergeten hoeveel geld het voor mensen met een totaal gezinsinkomen van 1700 euro – zoals bleek uit het woononderzoek – werkelijk is om in één keer één maand huur plus twee of drie maanden borg te betalen.

Simpelweg die gespreide betaling is op geen enkele manier nadelig voor de verhuurder, want die wordt voor het volledige bedrag gewaarborgd. Er is geen financieel nadeel voor de verhuurder. Het is eigenlijk vooral een voordeel voor de huurder die het graag in schijven wil betalen, maar niet ten nadele van de verhuurder.

Overigens, niets van wat we in deze legislatuur hebben gedaan, is goed voor de ene groep en niet voor de andere. Ik denk aan de huurpremies, die ervoor zorgen dat de huurder de factuur gemakkelijker kan betalen, en die de verhuurder verwelkomen, omdat er zo minder mensen zullen zijn die er niet in zullen slagen de huur te betalen. Ik denk aan het huurgarantiefonds, dat tegelijk een verzekering is voor de eigenaar, die het geld zal zien, maar ook een veiligheid voor de huurder, die niet zomaar uit huis kan worden gezet. Ik denk ook aan het bijbouwen van sociale woningen. Men vraagt mij naar die situatie. Wel, er is nooit zoveel budget gepland, er zijn er nooit zoveel bijgebouwd en het is ook nooit zo snel gegaan dankzij het Grond- en Pandendecreet.

Ik krijg het nogal op mijn heupen van het idee dat men nooit zou mogen pleiten voor een systeem dat zou lijken op een systeem dat de huurder vooruithelpt. Ik vind het vreemd dat dat niet zou mogen. Men heeft het over de trend naar malafide huurders. Mevrouw De Waele, u moet het Groot Woononderzoek eens goed lezen. Zowel verhuurders als huurders geven aan een goede relatie te hebben met elkaar. Die mensen leven niet in onmin met elkaar. We zien geen daling van de tevredenheid van de verhuurder over de jaren heen – we hebben vergeleken met 2005. Dat is niet zo. De meeste huurders en verhuurders vinden het goed met elkaar. Ze staan niet met getrokken messen tegenover elkaar. Dus is het zaak om zo veel mogelijk initiatieven te vinden die de beide kanten met elkaar verzoenen, omdat naarmate de betaalbaarheid en de gemakkelijkerheid om te betalen voor de huurder vergroot, de verhuurder ook minder risico loopt. Die belangen zijn helemaal niet tegengesteld aan elkaar. Men moet

ophouden met te doen alsof dat wel zo is. Men zou beter in beide richtingen met wat sereniteit spreken. Ik heb op geen enkel moment in de tijd de verhuurder met pek en veren beladen. Ik vind het niet fair als een aantal onder u dat wel doen met de huurder. Laten we met respect voor die twee categorieën op de woonmarkt spreken.

Conclusie: ik ben het eens met velen van u om fiscaal te stimuleren. Dat is een goede, positieve manier om verhuurders en kandidaat-verhuurders aan haalbare, faire prijzen een degelijke woning te laten verhuren, maar dat neemt niet weg dat er ook manieren te vinden zijn om de huurder – van wie er twee op drie aangeven dat die waarborg in één keer betalen een serieuze last is – te helpen. Het is een gemiste kans als een overheid er niet voor kiest die mensen, zonder de verhuurder te schaden, de kans te geven die huurwaarborg in schijven te betalen. (*Applaus bij sp.a*)

Mevrouw Marijke Dillen: Minister, voor alle duidelijkheid, ik heb respect voor zowel de huurder als de verhuurder. Dat zal heel duidelijk gebleken zijn uit mijn tussenkomst, die niets te maken heeft met het tegenwerken van een systeem dat de huurders vooruithelpt.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag. U hebt gesproken op dat colloquium als minister van Wonen, niet als sp.a-boegbeeld. Daar hebt u dat systeem gelanceerd. Uit de tussenkomsten van CD&V en de N-VA blijkt duidelijk dat uw coalitiepartners daar allesbehalve achter staan. Dat is volledig terecht, want ze wijzen op een verstoring – dat is een materie die ik als advocaat zeer goed ken – van de huurmarkt en de zeer vele nadelen die hieraan verbonden zijn.

Minister, ik wil een oproep doen. De privéhuurmarkt moet privé blijven en de huurwaarborgen mogen niet worden gedirigeerd vanuit een centraal huurwaarborgfonds. Ook dat moet blijven behoren tot de vrijheid van zowel verhuurder als huurder.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Minister, het is duidelijk dat u volledig geïsoleerd staat met uw idee. Het is ook heel duidelijk dat u dit nu als ballonnetje oplaait, louter omdat er straks verkiezingen zijn.

U hebt vijf jaar niets gedaan voor de huurmarkt. Vijf jaar lang kan ik geen maatregel opnoemen waarbij u iets hebt gedaan voor de kleine man. De mensen die recht hebben op een sociale woning, staan met 90.000 te wachten. Niets hebt u voor hen gedaan. Nu opeens een maatregel lanceren op de kap van de verhuurder die een heel laag rendement heeft, dat vind ik niet kunnen. Het is duidelijk dat de focus van de socialisten niet lag bij de kleine man, maar bij het bouwen van windmolens. (*Applaus bij Open Vld en LDD*)

Mevrouw Patricia De Waele: Minister, de reacties op uw persbericht spreken boekdelen. U hebt ze waarschijnlijk ook al proberen te lezen. Ik ben bij de tweede of derde pagina moeten stoppen, het zijn er zo veel!

Ik hoor hier ook van de collega's van de meerderheid dat sp.a in dezen volledig alleen staat. Ik ben er tevreden over dat u alleen staat met dit voorstel. Het stelt me gerust dat het voorstel het niet zal overleven.

Minister, ik wil met het volgende afsluiten. Zowel de huurdersorganisaties als de eigenaars, zowel de sociale huisvestingsmaatschappijen als de private huisvestingsmaatschappijen zullen u volgens mij niet missen. U zegt dat u alleen maar denkpistes hebt gelanceerd. Dat is juist. U hebt denkpistes gelanceerd en u weet blijkbaar heel goed wat uw opvolgers zullen moeten doen. U weet ook heel goed wat uw voorgangers fout hebben gedaan. Maar u hebt blijkbaar niet goed geweten wat u in die vijf jaar had moeten doen om de huisvestingsmarkt op het juiste spoor te krijgen. (*Applaus bij LDD en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lies Jans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de stellingname in het Europees Parlement met betrekking tot het grensoverschrijdend verkeer met LZV's (ecocombi's) en de mogelijke impact hiervan op het Vlaams beleid ter zake

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Voorzitter, minister, collega's, ik meen dat het van januari geleden is dat ik hier nog een vraag heb gesteld over de lange zware vrachtwagens. We weten dat tegen de zomer de proefprojecten in Vlaanderen zouden kunnen starten. Gisteren heeft de transportcommissie van het Europees Parlement onder meer gestemd over de mogelijkheid om lange zware vrachtwagens over de grenzen te laten rijden. Voor Vlaanderen kan dat een belangrijk element zijn. We willen immers de logistieke draaischijf van Europa zijn, en dan zijn grensoverschrijdende transporten naar Nederland, Engeland, Duitsland en Frankrijk ook heel belangrijk.

De Europese transportcommissie heeft beslist dat de grensoverschrijdende trajecten niet mogelijk zullen zijn, maar dit moet nog in het parlement komen. Het kan belangrijk voor ons zijn. De transportsector heeft ook al gevraagd naar de grensoverschrijdende trajecten.

Minister, welke impact kan dit hebben op de toekomst van de lange zware vrachtwagens binnen de transportsector? Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, mevrouw Jans, het klopt dat we een proefproject willen doen met lange zware vrachtwagens. De beslissing van gisteren verandert daar eigenlijk niets aan: proefprojecten blijven mogelijk. Het proefproject dat door ons werd uitgewerkt, is volledig intra-Vlaams. Dat betekent dat zowel het start- als het eindpunt van het transport in Vlaanderen moet liggen en dat er heel strikte veiligheidsvoorwaarden zijn.

Het decreet is goedgekeurd; nu wordt een ministerieel besluit goedgekeurd om de specifieke trajecten voor te leggen. Er moet nog één advies binnenkomen. Wij gaan gewoon door met het project.

Wat betekent dit concreet als het Europese standpunt blijft dat de lange zware vrachtwagens niet over de grenzen mogen? Het standpunt is geïnspireerd op de mogelijke impact op de modal split. Bij ons zijn zulke projecten al uitgesloten in het proefproject. Uiteraard, als de evaluatie positief zou blijken te zijn en het standpunt blijft dat ze niet grensoverschrijdend kunnen rijden, dan betekent dit dat zo'n vrachtwagen aan de grens met Nederland moet ontkoppelen.

We hebben altijd gezegd dat we vooraleer we een beslissing nemen over de toekomst, we eerst de effecten op de verkeersveiligheid in Vlaanderen zullen testen. Alles wordt in de steigers gezet om het project effectief van start te laten gaan. Eigenlijk verandert er niets, want de grensoverschrijdende transporten waren sowieso al verboden. Op het pleidooi om ze wel toe te staan, heeft men negatief gereageerd. Het is iets waar wij niet bevoegd over zijn. We willen natuurlijk wel heel graag de effecten op de verkeersveiligheid van dit project kunnen meten. Ik hoop dat we er snel mee vooruit kunnen. Eigenlijk ben ik er zeker van dat het snel vooruit kan gaan.

Mevrouw Lies Jans: Minister, het is natuurlijk zo dat de proefprojecten alleen in Vlaanderen mogelijk zijn wegens de huidige regelgeving. Dat wist ik ook. Nu wordt de stap misschien gezet naar een uitbreiding. Die stap werd tegengehouden in de transportcommissie, maar komt nog aan bod in het Europees Parlement.

Het is een voorstel van Europese richtlijn dat de Europese raad van ministers moet bespreken. Het is dan ook belangrijk dat de Vlaamse Regering hierover een standpunt inneemt.

De transportsector is zeker vragende partij om met betrekking tot die grensoverschrijdende trajecten in de toekomst proefprojecten mogelijk te maken. Dit is maar een klein landje. Het transport van Vlaanderen naar Nederland, Duitsland en Frankrijk is belangrijk. Aangezien uiteindelijk samen met de Europese raad van ministers een akkoord moet worden bereikt, is het belangrijk dat we een standpunt innemen. Volgens mij moet de Vlaamse Regering haar standpunt tegenover die raad duidelijk verkondigen.

Minister, ik herhaal mijn vraag. Welk standpunt zal de Vlaamse Regering innemen? Zult u hier proactief verder werk van maken? In april 2014 vindt in het Europees Parlement een eerste stemming plaats. Dat is nog maar een eerste lezing. Daarna zal het nogmaals aan bod komen. Het is dan ook belangrijk dat we proactief optreden.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord. Het stemt me goedgezind dat het binnenlands proefproject in Vlaanderen niet in het gedrang komt. Volgens mij wisten we dat ook al. Dit project kan gewoon zijn gang gaan. We hebben steeds prioritaire voorwaarden gesteld. De verkeersveiligheid mag niet in het gedrang komen. Met betrekking tot de logistiek en de duurzaamheid van die transporten moeten er efficiëntiewinsten worden geboekt.

Minister, weet u of de Europese Commissie een evaluatie van al die interne projecten plant? Niet enkel Vlaanderen zal beschikken over een binnenlands traject en een proefproject met betrekking tot lange, zware vrachtwagens. Heel wat andere regio's en landen zullen dergelijke interne proefprojecten langs trajecten opzetten. In het licht van toekomstige beslissingen zou het voor de Europese Commissie een goede zaak zijn zicht te hebben op de evaluaties van die interne trajecten. Zal de Europese Commissie hier rekening mee houden? Plant de Europese Commissie een dergelijke evaluatie?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, ik heb de minister al een paar keer de 'minister van proefprojecten' genoemd. Op zich vind ik dit een goed idee. Hierdoor kunnen we testen of iets daadwerkelijk een goede oplossing is. Als ik het goed heb begrepen, zal het proefproject nu kunnen worden uitgevoerd.

Minister, ik wil me even bij een vraag van mevrouw Jans aansluiten. Zij heeft aangehaald dat de Europese Commissie deze week in het Europees Parlement heeft verklaard het geen goed idee te vinden die transporten ook grensoverschrijdend mogelijk te maken. Dat is ook het standpunt van de sp.a-fractie in het Europees Parlement. Dat verbaast me enigszins. Mijn vraag aan u is dan ook of de Vlaamse Regering hierover een standpunt heeft ingenomen.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, dat lijkt me de politiek relevante vraag. Wat is de houding van sp.a? De heer El Khadraoui, vertegenwoordiger van de sp.a in het Europees Parlement, heeft in de Commissie Vervoer en Toerisme van het Europees Parlement tegen het concept van de ecocombi's, lange en zware vrachtwagens, gestemd. Iedereen weet dat de ecocombi's over langere afstanden een kleinere ecologische voetafdruk hebben. Dat is goed voor het milieu. De politieke vraag is dan ook of de Vlaamse meerderheid, waar sp.a deel van uitmaakt, nog achter het proefproject met de ecocombi's staat dan wel of sp.a zich daarvan distantieert. Dat zou dan een volgend politiek incident zijn, zoals we er deze legislatuur al veel hebben gekend.

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: Voorzitter, mij lijkt het allemaal niet zo verbazingwekkend. Het standpunt dat mijn partijgenoot, de heer El Khadraoui, in het Europees Parlement heeft vertolkt, is het standpunt dat ik naar aanleiding van elke discussie over die lange, zware vrachtwagens heb vertolkt.

Zoals eerder al is toegelicht, is er geen probleem met het proefproject. Het grensoverschrijdend verkeer vormt volgens mij wel een bedreiging. Op die manier zouden we een vorm van kannibalisme plegen op de duurzamere transportmodi, zoals het vervoer over het spoor en het vervoer langs waterwegen. Dit zullen we in de toekomst zeker nauw in de gaten moeten houden.

Minister Hilde Crevits: De Europese Commissie plant tegen 2016 een globale evaluatie van de proefprojecten. Dat komt er effectief aan.

Ik heb geen enkele indicatie dat mijn coalitiepartners in de Vlaamse Regering problemen met het proefproject zouden hebben. Zoals iedereen weet, behoor ik tot de partij CD&V. Het decreet is goedgekeurd. Het besluit van de Vlaamse Regering is in orde. De laatste versie van het ministerieel besluit wordt nu aangepast. Het proefproject zal doorgang vinden.

De trajecten worden gekozen. Nogmaals, ze zijn intra-Vlaams gekozen. Het startpunt en het eindpunt moeten in Vlaanderen liggen, omdat we in een eerste fase, alvorens een definitieve beslissing te nemen over het stabiel mogen rijden met lange en zware vrachtwagens in Vlaanderen, willen weten welke de effecten op de verkeersveiligheid zijn. Voor ons is het nu van belang dat we binnen de contouren en voorwaarden van het Europese kader blijven. Dat zal ook zo gebeuren. Dan kunnen we definitief beslissen of we ze al dan niet laten rijden.

Dat ze geen negatieve impact mogen hebben op de modal split, lijkt me evident. Dat is ook opgenomen als voorwaarde. Ik vind het echter wel een beetje absurd dat die vrachtwagens de grens niet over mogen, zeker als je er bij de keuze van een project al rekening mee houdt dat er geen impact mag zijn op de modal shift, dat er geen negatieve modal split zou mogen zijn. Maar nogmaals, de vraag is nu eigenlijk nog niet aan de orde. We willen eerst bekijken welke de effecten op de verkeersveiligheid zijn. Ik heb echter ook al in de commissie gezegd dat, als je dergelijke trajecten hebt, het voor mij ook logisch is dat je ermee de grens over mag. Je moet er echter voor zorgen dat je geen omgekeerde modal shift realiseert.

Mevrouw Lies Jans: Minister, na wat bespreking is uw standpunt dan toch duidelijk. Ik vind het zeer belangrijk dat u dit standpunt ook binnen de ministerraad verdedigt, want uiteindelijk moet daar ook een akkoord worden bereikt. Ik stel vast dat sp.a tegen grensoverschrijdende proefprojecten is. Ik vind dat zeer spijtig, want uiteindelijk zal men pas met een dergelijk proefproject kunnen aantonen of er inderdaad economische effecten zijn, of er inderdaad een modal shift kan zijn. Die proefprojecten voor grensoverschrijdende trajecten moeten er voor ons dus zeker komen, en ik hoop dan ook dat u dat verder ook Europees gaat bepleiten. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de samenwerkingsovereenkomst rond het interregionaal stookoliefonds

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, geachte leden, hoewel veel burgers regelmatig hun stookolietank laten controleren op lekken, blijkt dat er in de praktijk toch heel wat bodemverontreiniging komt door lekkende stookolietanks. Dat leidt tot schrijnende situaties, waarbij mensen torenhoge rekeningen moeten betalen om die bodem te saneren. Daarom leeft al heel lang de vraag naar de oprichting van een stookolietankfonds, om die mensen bij te staan zodat ze de saneringskosten kunnen dragen.

Minister, wij zijn al jarenlang vragende partij voor de oprichting van een eigen Vlaams stookolietankfonds. U weet dat. We hebben daarover ook een voorstel van resolutie

ingediend. Door allerlei omstandigheden bleek dat in de praktijk nog steeds niet mogelijk te zijn. In samenwerking met de gewesten wou u tot een andere vorm komen. U wou een samenwerkingsakkoord opstarten met de andere gewesten om gezamenlijk een stookolietankfonds op te richten. Bijna een jaar geleden werd dit aangekondigd in de commissie, wat ons zeer verheugde. Dat zou een grote oplossing zijn voor veel mensen. Deze week heb ik echter vernomen dat dit samenwerkingsakkoord toch niet tot stand zou komen, omdat blijkt dat de Federale Regering dit niet wil ondertekenen.

Minister, wat nu? Gaan we terug over tot plan B, die oprichting van een eigen Vlaams stookolietankfonds waarvoor we al lang vragende partij zijn? Of ziet u nog een uitweg om toch nog met de Federale Regering en de gewesten een samenwerkingsakkoord hiervoor uit te werken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, mevrouw Van den Eynde, het klopt dat er een akkoord was bij de uitgebreide bijeenkomst van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu op 3 oktober 2013. Er was inderdaad een samenwerkingsakkoord tussen de diverse gewesten, en ook met de federale overheid, tot oprichting van een stookolietankfonds. De diverse gewesten hebben er ondertussen ook voor gezorgd dat alles klaar was. We stellen inderdaad vast dat de federale overheid nog altijd niet is overgegaan tot het goedkeuren van de samenwerkingsakkoord. De drie gewesten blijven daarop aandringen. Nog deze ochtend was er opnieuw een uitgebreide bijeenkomst van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu. Wij en de andere gewesten hadden dit thema op de agenda geplaatst. De federale overheid heeft inderdaad gezegd dat dit nog niet is goedgekeurd. Daar is niet echt een reden voor gegeven. We blijven daarop aandringen en hopen dat dit op die manier snel kan gebeuren, maar ik betreur samen met u dat dit tot op vandaag nog steeds niet is gebeurd. Nochtans, op 3 oktober 2013 was er een akkoord in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, het blijft natuurlijk onduidelijk waarom de Federale Regering geen samenwerkingsakkoord wil. Ik vernam dat Open Vld dwarslag. Als dat zo is, dan moet u uw federale collega's en ministers daarop aanspreken. Als de Federale Regering niet meedoet, dan moet de Vlaamse Regering zelf initiatieven nemen om de Vlaamse burgers te beschermen. De facturen zijn torenhoog. Ook moeten we ervoor zorgen dat de bodemverontreiniging niet nog erger wordt. U – of ten minste toch uw opvolger – moet voor een eigen initiatief zorgen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister, het stookoliefonds slepen we al lang mee. In het regeerakkoord staat dat er een Vlaamse regeling moet komen als er geen afspraken kunnen worden gemaakt met de andere gewesten en de Federale Regering. Begin oktober 2013 kwam u met het heuglijke nieuws dat toch een akkoord in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu was bereikt. Nu doet u daar heel diplomatisch over. Ik begrijp dat ook. We weten allemaal dat Open Vld het dossier in de Federale Regering tegenhoudt. De betrokken ministers Wathélet, Vande Lanotte en Geens hadden het akkoord nochtans goedgekeurd. Ik doe dus een warme oproep aan de collega's van Open Vld om hun federale ministers aan te zetten om het akkoord dat door de interministeriële conferentie is goedgekeurd, alsnog goed te keuren, zodat we de honderden gezinnen die met saneringskosten ten belope van tienduizenden euro worden geconfronteerd, uit de nood kunnen helpen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het is al gezegd: sinds de zomer van vorig jaar ligt er een samenwerkingsakkoord op tafel, maar toch liggen de MR en Open Vld – die toch voorstanders zijn van een samenwerkingsfederalisme – dwars. Dat is bijzonder vreemd. Welke mogelijkheden resten u nog, buiten de optie om een eigen Vlaams fonds op te richten?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, ik ga me echt niet bemoeien met de discussie onder Open Vld'ers in de federale en de Vlaamse regeringen. De verkiezingen zijn in aantocht en alles wordt op scherp gesteld. Iets is wel duidelijk. Het Vlaams regeerakkoord stelt letterlijk dit: indien er geen samenwerkingsakkoord kan afgesloten worden, zal de Vlaamse Regering een eigen initiatief nemen. Minister-president, ik ben blij dat u er bent en dat u akte kunt nemen van alweer een nieuw element uit het regeerakkoord dat u niet hebt gerealiseerd. Meer zult u er ook niet mee doen. Het is een mooi voorbeeld van hoe de zwartepiet wordt doorgespeeld tussen de Vlaamse Regering en de Federale Regering. Maar mevrouw Van den Eynde heeft gelijk, want wie betaalt dit? De Vlaming.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Voorzitter, minister, collega's, het dossier sleept al jaren aan. Het is niet zomaar een dossier: het zijn menselijke drama's. Vaak gaat het over stookolietanks die gekeurd zijn en een groene dop hebben, maar waarbij toch verontreiniging is vastgesteld. Dat zorgt voor torenhoge facturen. Die mensen hebben echt geen boodschap aan wie fout heeft aan de toestand: de Federale Regering, Open Vld of CD&V, die zowel in de Federale Regering als in de Vlaamse Regering zit. Los het gewoon op!

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, minister, collega's, er wordt naar Open Vld gewezen. Toch meen ik mij te herinneren dat in de commissie in mei en oktober 2013 is gezegd dat er witte rook was, want er was een akkoord met de gewesten en de Federale Regering bereikt. Nu blijkt dat dit niet het geval is. U verwijst telkens naar een akkoord in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu. Ik sluit mij graag aan bij de twee vorige sprekers. Mensen met een lekkende stookolietank zijn niet geholpen met deze discussie of met de discussie tussen de gewesten en de federale overheid. Er is een definitieve oplossing nodig. Ik herinner me dat in het Vlaams regeerakkoord duidelijk staat dat Vlaanderen een eigen Vlaams stookolietankfonds zou oprichten als er in 2010 geen oplossing zou zijn. Ik verwijs naar het Vlaams regeerakkoord van 2009-2014, minister – want ik zie u nee schudden –, het regeerakkoord dat nu volop in uitvoering is.

Minister Joke Schauvliege: In het regeerakkoord staat inderdaad dat we in eerste instantie proberen om een samenwerkingsakkoord te bereiken tussen de verschillende gewesten en de federale overheid. U weet dat we daar heel hard aan hebben gewerkt en dat er inderdaad hoopgevend nieuws was, mevrouw De Vroe. Het staat natuurlijk geacteerd, het staat in de notulen van die vergadering van 2 oktober 2013, dat er een akkoord is tussen de gewesten en de federale overheid en dat iedereen zo'n stookolietankfonds wil oprichten.

De gewesten hebben ondertussen hun werk gedaan. Ze hebben daarmee ingestemd en de procedure voortgezet. Nu plotseling zegt de federale overheid dat ze het akkoord nog altijd niet heeft voorgelegd, dat het federaal nog altijd niet in orde is. U bent een grote pleitbezorger, mevrouw De Vroe, ik stel voor dat u uw collega's in de Federale Regering aanpoort om hun schouders onder dit belangrijke project te zetten en dat u daar de druk opvoert. *(Opmerkingen)*

We hebben ons perfect gehouden aan het regeerakkoord. Daar staat: in eerste instantie dat proberen te doen met de gewesten en de federale overheid. Dat is ook logisch omdat er een bijdrage is van de sector zelf die op federaal niveau zit. We hadden dat akkoord, maar het is maanden later nog altijd niet in orde op federaal vlak. Daarom werd het op vraag van Vlaanderen op de agenda van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu van vanmorgen gezet.

We zijn vragende partij om dit zo snel en zo goed mogelijk op te lossen. We zullen nu nog even geduld uitoefenen. We hopen dat het dossier met uw steun, mevrouw De Vroe, op federaal vlak wordt afgehandeld. Lukt dat niet, dan moeten we het regeerakkoord toch

uitvoeren. Dan zullen we stappen moeten zetten op Vlaams niveau. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

We zullen het dossier zelf moeten initiëren. (*Rumoer*)

Het is logisch dat we dit samen met de gewesten en de federale overheid oplossen. De OVAM zegt in een studie dat een Vlaamse oplossing niet evident zal zijn. Het zal dan heel moeilijk zijn omdat de bijdrage van de sector dan ontbreekt, om de sanering bij particulieren door te voeren.

Nogmaals, het staat in het regeerakkoord: als het niet lukt om het samen te doen, zullen we zelf stappen zetten. (*Opmerkingen*)

Dat zullen we doen. Ik betreur met jullie dat de federale overheid het akkoord dat is bereikt op 3 oktober 2013, vandaag nog altijd niet heeft uitgevoerd. (*Rumoer*)

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik hoop dat u hier geen verkiezingstaal spreekt op de kap van de vele burgers die in de problemen zitten.

U hebt het vijf jaar lang geprobeerd, de minister-president heeft het in de vorige Vlaamse Regering geprobeerd als minister van Leefmilieu. U bent er toen evenmin in geslaagd. U hebt toen ook aangekondigd dat u met een eigen Vlaams stookolietankfonds zou komen indien het niet lukte.

We zijn er vandaag nog altijd niet, minister. Zolang het samenwerkingsakkoord er niet is, vraag ik u om te werken aan de concrete situaties. Ik heb het in de commissie al gezegd: het gaat soms over alleenstaande ouderen van 80 jaar die eraan toe zijn om naar een rusthuis te gaan. Dat kan niet, want ze krijgen geen gunstig bodemattest voor hun woning omdat er een claim op rust van bodemverontreiniging. Eerst moeten ze een torenhoge factuur betalen. Minister, werk daar dan al een maatregel voor uit, zodat het eventueel na de erfenis of na verkoop van het huis wordt uitgevoerd, zodat die mensen hun laatste dagen op een geruste manier kunnen doorbrengen in een rusthuis en niet moeten worden gedwongen tot zelfstandig wonen in een woning waar ze niet meer aan toe zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het uitblijven van een samenwerkingsakkoord over de verdeling van de klimaatinspanningen

ACTUELE VRAAG van de heer Hermes Sanctorum tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het nieuwe VN-klimaatrapport en de verdeling van de klimaatinspanningen tussen het federale niveau en de gewesten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, collega's, minister, vandaag was het nog eens Overlegcomité, een van die steeds weerkerende heuglijke momenten waarop de federale overheid met de gewestelijke overheden in dialoog treedt. Bij mijn weten was dit een van de laatste kansen om nog voor de verkiezingen eindelijk een akkoord te bereiken over het verdelen tussen de verschillende overheden van de inspanningen die we moeten doen op klimaatvlak.

Vier jaar geleden hebben wij ons op Europees vlak geëngageerd om 15 procent van de CO₂-uitstoot in de gebouwensector, de transportsector en de landbouwsector terug te dringen, om

13 procent van onze energie uit hernieuwbare bronnen te halen en om de opbrengsten van de veiling van de emissierechten aan te wenden voor ons klimaatbeleid.

De verdeling van dat alles tussen de federale overheid en de gewesten blijft echter uit. Dat is bijzonder jammer, want we weten niet op welk doel we moeten mikken. We weten ook niet welk aandeel wij als Vlaams Gewest moeten halen op het vlak van hernieuwbare energie en wat onze bijdrage zal zijn in de internationale klimaatfinanciering. En zolang een akkoord uitblijft, blijven ook de middelen die we uit de veiling van uitstootrechten zullen halen, geblokkeerd, terwijl we die broodnodig hebben voor de financiering van het interne klimaatbeleid.

Waar blijft dat akkoord, minister? Ik heb nergens zegeberichten gelezen, dus ik ga ervan uit dat in het Overlegcomité de knoop niet is doorgehakt. Hoe komt dat? Kunnen wij nog in deze legislatuur, dus voor de verkiezingen, alsnog dat broodnodige akkoord over het verdelen van de inspanningen met betrekking tot het klimaatbeleid verwachten?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, collega's, de klimaatwetenschap confronteert de politiek geregeld met verontrustende cijfers of voorspellingen. Vandaag staat in De Morgen dat er een gelekt ontwerp is van een klimaatrapport van het VN-panel. Dat rapport doet een aantal verontrustende voorspellingen, onder meer dat we in Europa aan het einde van deze eeuw geconfronteerd zullen worden met een jaarlijkse kost van 17 miljard euro, alleen al te wijten aan de stijgende zeespiegel. Dat is gigantisch. België bevindt zich bovendien in een risicozone, en dan gaat het alleen nog maar over de stijging van de zeespiegel. 2100 is nog heel veraf, maar de kost van de klimaatverandering begint natuurlijk ook vandaag al. Die kost zal dus oplopen.

Met dat perspectief, minister, is het toch wel zeer vreemd dat het nu al vier jaar duurt vooraleer de gewesten en het federale niveau het eens raken over de verdeling van de klimaatinspanningen. En dat is nog klein bier in vergelijking met wat we in de toekomst nog zullen moeten overeenkomen. Vlaanderen zit dit jaar de Nationale Klimaatcommissie voor, waar dat wordt besproken. Hoever staat het met de verdeling van die klimaatinspanningen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het klopt dat wij sinds januari voorzitter zijn van de Nationale Klimaatcommissie. Ik zal even met u overlopen wat er sindsdien gebeurd is en welke initiatieven wij hebben genomen.

We zijn samengekomen in januari, terwijl we pas op 1 januari voorzitter waren geworden. We hebben aan de collega's – de federale overheid en alle gewesten – voorgesteld om de cijfers die op tafel lagen tijdens het vorige voorzitterschap van de Nationale Klimaatcommissie, namelijk het Waalse Gewest, te objectiveren. Dat voorstel, dat gedaan werd door Vlaanderen als voorzitter, werd door de andere gewesten en de federale overheid geweigerd. Geen objectivering van de cijfers, dus.

In februari hebben wij dan zelf, op basis van de verschillende gesprekken die plaatsgevonden hebben, opnieuw een voorstel geformuleerd op de Nationale Klimaatcommissie. Ik zal u straks uitleggen wat dat voorstel was. Dat voorstel werd door de andere gewesten en de federale overheid geweigerd.

Vandaag was er dus Overlegcomité. Wij hebben daar opnieuw een voorstel op tafel gelegd, enigszins aangepast en tegemoetkomend aan de verschillende zaken die gezegd waren. En wat kregen wij deze ochtend te horen? Dat de andere gewesten en de federale overheid niet akkoord gingen met het voorstel.

Doen wij dan onredelijke voorstellen? Toont dat aan dat wij geen inspanningen doen? Neen, zeker niet. Ik heb hier het voorstel bij, want ik hoor allerlei theorieën dat het onze schuld zou

zijn dat er geen akkoord komt. Wel, ik zal u zeggen wat ons voorstel was. Als u dat niet redelijk vindt, dan hoor ik het straks graag van u en hoor ik graag wat de voorstellen zijn die u graag op tafel zou hebben.

Ik begin met de vermindering van uitstoot van CO₂-broeikasgassen. U weet dat de doelstelling die wij moeten halen, min 15 procent is. Wat heeft Vlaanderen voorgesteld? Dat wij meer zouden doen dan die min 15 procent interne maatregelen. Vlaanderen wil min 16 procent doen. Dat houdt in dat Brussel min 9 procent uitstoot van broeikasgassen doet, en het Waalse Gewest min 15 procent. Vlaanderen doet dus de grootste inspanning. Dat is niet aanvaardbaar voor onze collega's in de andere gewesten en de federale overheid.

Wat is het voorstel voor hernieuwbare energie dat wij op tafel hebben gelegd? Dat de federale overheid 2 procent inspanning zou doen, dat het Waalse Gewest 12,5 procent inspanning zou doen, dat Brussel 4,5 procent zou doen en dat Vlaanderen 10,5 procent inspanning zou doen. U ziet, dat zijn zware inspanningen en goede voorstellen.

Er is altijd de discussie over de lasten en de lusten. Wie de grootste inspanningen doet, moet natuurlijk aanspraak kunnen maken op de inkomsten die er zijn uit de veiling van de emissierechten. Ons voorstel was dat 7,5 procent van de opbrengsten naar de federale overheid zou gaan, dat 25 procent naar het Waalse Gewest zou gaan, 6 procent naar het Brusselse Gewest en 56 procent naar Vlaanderen.

Dit voorstel in een pakket was onaanvaardbaar voor onze collega's in de andere gewesten en de federale overheid. Ik kan alleen maar samen met u vaststellen dat wij stoten op een njet. Ik weet niet op welke basis, want ik vind het een bijzonder redelijk voorstel, waarbij Vlaanderen de grootste inspanningen doet en een heel billijke verdeling voorlegt. Ik stel vast dat men niet bereid is daarop in te gaan. Deze ochtend is beslist op het Overlegcomité na het directe njet van de andere gewesten en de federale overheid, dat er opnieuw een inspanning wordt gedaan om weer met de ministers rond de tafel te zitten om te kijken hoe we eruit geraken.

Collega's, ik kan alleen maar vaststellen dat Vlaanderen heel redelijke voorstellen doet en dat Vlaanderen heel veel inspanningen wil doen, en dat ook in het verleden heeft gedaan, mijnheer Sanctorum, want wij halen de Kyotonorm, wat niet van iedereen in België kan worden gezegd. Ik stel dat alleen maar vast. Ik vind dat bijzonder jammer, maar kom mij niet vertellen dat het onze fout zou zijn dat er nog altijd geen akkoord is. Wij zullen voortwerken, mijnheer Martens, en ik hoop dat wij eruit geraken, maar ik stel alleen maar vast dat men heel stug is aan de andere kant.

De heer Bart Martens: Minister, ik waardeer uiteraard de voorstellen die het Vlaamse Gewest heeft gedaan. Ik denk dat die inderdaad redelijk zijn. Maar de vaststelling die we hier al verschillende keren hebben gedaan, is dat men er kennelijk niet uit raakt. Het klopt natuurlijk wat collega Sanctorum zegt, namelijk dat de inspanningen die we tegen 2020 moeten leveren, maar klein bier zijn ten opzichte van de veel grotere stap die nadien moet worden gezet om samen met de andere landen de klimaatopwarming binnen beheersbare perken te houden. Als we er niet in slagen om dat klein bier te tappen, hoe gaan we dan nadien het grote vat kunnen aanslaan dat we nodig hebben?

Minister, ik hoop dat de dialoog voortgaat in de Nationale Klimaatconferentie, die u nog voorziet. Ik denk dat het nog niet te laat is. We hebben nog tijd tot 25 mei. Ik zou het bijzonder jammer en schandelijk vinden, mochten we het over dit zo belangrijke thema niet eens worden met elkaar voor de verkiezingen. Binnen Europa slaagt men er op zes maanden tijd in om die lasten te verdelen tussen 27 lidstaten; wij zijn met vier overheden in ons land en we zijn er al vier jaar over bezig. Laat ons eindelijk eens tot een consensus komen.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik weet intussen dat het uw stijl is om telkens de verantwoordelijkheid gewoon door te schuiven. U zei daarnet in verband met het stookoliefonds dat Vlaanderen toch zo fel zijn best doet, maar die andere gewesten, en vooral

het federale niveau, waar uw partij dan wel in vertegenwoordigd is, zijn toch wel vermaledijde partners.

Minister, het vorige jaar, toen u niet het voorzitterschap had van de Nationale Klimaatconferentie, kwamen de andere gewesten en de federale overheid ook met voorstellen, en die werden telkens door Vlaanderen van de tafel geveegd.

Er waren ook redelijke voorstellen bij, volledig in lijn met de gedachtegang die u hier probeert uit te leggen.

Ik weet dat de voornaamste discussie gaat over de inkomsten, de opbrengsten van de veiling van de emissierechten. Daar zit de knoop vooral. Het federale niveau wil vooral op het einde van 2013 voldoende van die inkomsten, zodat maximaal kan worden geïnvesteerd in het openbaar vervoer vanuit het federale niveau, dus de NMBS. Het Vlaamse niveau wilde dat telkens opzijshuiven.

Minister, u moet ons dus niet wijsmaken dat u een constructieve houding aanvoert.

Ik wil graag nog een bijkomende vraag stellen. Vanuit het VN-klimaatrapport dat gelekt werd, wordt de vrees geuit dat de grondwaterreserves in België en Vlaanderen worden bedreigd. Wat zal de Vlaamse Regering ondernemen om onze grondwaterreserves te beschermen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ook wij hopen dat er – eindelijk, mag je wel zeggen – een oplossing komt voor een herverdeling van die non-ETS (emissions trading Scheme), die verhandelbare emissierechten, en van de hernieuwbare energie.

Collega's, de verdeling van de lasten en lusten moet natuurlijk wel correct, billijk en – zoals de minister zegt – objectiveerbaar zijn. Dat is al zo vaak gezegd.

Ik ben blij dat de minister hier heel gedetailleerd de positie en de voorstellen van Vlaanderen heeft verduidelijkt. Af en toe zijn we daar namelijk voorzichtig mee. Nu weet iedereen dat de voorstellen van de Vlaamse Regering opbouwend, constructief en redelijk zijn. Minister, we zitten daar op dezelfde lijn.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Collega's, ik weet niet of jullie het goed beseffen, maar dit is vandaag het tweede dossier inzake leefmilieu waaruit blijkt dat we niet tot een akkoord kunnen komen met de Federale Regering. Dan is er nog het dossier over de boete rond de waterzuivering. Zo zijn er nog veel dossiers, ook in andere commissies.

Collega's, minister, ik hoop dat er nu geen toegevingen worden gedaan. Er zijn al genoeg transfers geweest via de sociale zekerheid. Ik stel vast, collega's, ook die van de N-VA, dat confederalisme in dit land niet werkt en dat een eigen Vlaamse staat, de Vlaamse onafhankelijkheid, de enige oplossing is.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, we hadden allemaal gehoopt dat er vandaag positief nieuws zou komen uit het Overlegcomité. Na vier jaar onderhandelen was dat het minste dat we hadden gehoopt. De heer Martens heeft daarnet het woord 'schandalig' in de mond genomen. Ik wil verder gaan: als u er voor 25 mei niet in slaagt om tot een akkoord te komen, vind ik persoonlijk dat u gefaald hebt als minister betreffende het klimaatbeleid. *(Opmerkingen van mevrouw Marleen Van den Eynde)*

Minister, maandag was ik aanwezig op het 11.debat van 11.11.11 in Borgerhout. Iedereen heeft de affiches van de politici in Hawaïaanse kledij gezien. Het debat ging onder meer over klimaat. Daar hebben de collega's van de meerderheid, zowel van uw eigen partij CD&V,

met name Sabine de Bethune, maar ook Bruno Tobback van de sp.a en Wilfried Vandaele van de N-VA, duidelijk gesteld dat er een tandje moet worden bijgestoken wat het klimaatbeleid betreft.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, het voorstel dat we hebben gedaan en dat ik daarnet gedetailleerd heb toegelicht, is een bijzonder redelijk en evenwichtig voorstel. Ik kan alleen maar vaststellen dat niet alleen de federale overheid, mevrouw Van den Eynde, maar ook de andere gewesten, het niet eens zijn met wat op tafel ligt. Nochtans is dit heel duidelijk objectiveerbaar en heel redelijk.

We hebben het voorstel gedaan om de cijfers dan maar te laten objectiveren door een externe partner. Mijnheer Sanctorum, ik stel vast dat dit door het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de federale overheid geweigerd werd.

Collega's, wil dit zeggen dat wij zitten te wachten en ondertussen geen klimaatbeleid voeren? Neen. Ondertussen – en dat heb ik hier al een aantal keren gezegd – hebben wij een eigen klimaatbeleidsplan en hebben we daarin min 15 procent interne reductie van de uitstoot van broeikasgassen vastgelegd. Wij werken daaraan voort. Wij wachten niet op dat akkoord. Het is niet omdat er geen akkoord is tot verdeling dat wij ondertussen niets doen wat klimaatbeleid betreft. Integendeel, we hebben ondertussen al interne maatregelen genomen ter waarde van 11 miljoen euro: er wordt een extra isolatiepremie en een extra renovatiepremie toegekend voor sociale woningen.

Mevrouw De Vroe, ik ben het absoluut niet eens met wat u zegt, dat we geen akkoord hebben en dat we gefaald hebben in het klimaatbeleid. Ik kan ook alleen maar vaststellen dat we de Kyoto-norm halen, dat we een klimaatbeleidsplan hebben, dat we uitgaan van die min 15 procent en dat we in deze legislatuur ondertussen al de eerste belangrijke interne maatregelen hebben genomen: wij spenderen 11 miljoen euro aan extra isolatie en extra renovatie van sociale woningen.

Mijnheer Sanctorum, u verwijst naar het rapport. Ik heb natuurlijk dat rapport niet nodig om te beseffen dat wij moeten voortwerken. U bent goed op de hoogte, u zou dus moeten weten dat wij niet alleen een klimaatbeleidsplan hebben, dat gaat over de reductie van de uitstoot van broeikasgassen, maar ook een adaptatieplan. Het is de eerste keer dat Vlaanderen zo'n adaptatieplan heeft. Daarin gaan wij uit van de voorspelling van de VN. Daarin wordt ook gezegd dat we langs de ene kant rekening moeten houden met grotere droogtes, waardoor de grondwaterspiegel zal zakken en waartegen wij maatregelen moeten nemen. Dat staat in het plan en er staan tal van maatregelen in opgesomd. Ik nodig u uit dat te lezen, want u veegt hier meteen alles van tafel zonder te kijken wat erin staat.

Wij hebben natuurlijk ook rekening gehouden met het feit dat er langs de andere kant felle onweders zullen zijn en dat in de toekomst extra wateroverlast mogelijk wordt. U weet dat deze Vlaamse Regering ook in verband daarmee heel wat inspanningen levert. We hebben het adaptatieplan op langere termijn. Maar wij hebben in deze legislatuur ook een belangrijke inhaalbeweging gedaan met het aanleggen van bufferbekkens, extra bergingscapaciteit voor water – juist omdat wij rekening houden met andere weersomstandigheden in de toekomst.

U ziet, het is niet omdat er nog geen akkoord is over de interne verdeling in België dat wij geen klimaatbeleid voeren. We hebben het klimaatbeleidsplan, dat uitgaat van min 15 procent en dat extra maatregelen bevat. We zijn dat al aan het uitvoeren in Vlaanderen. En we hebben ook een adaptatieplan, met alle maatregelen om nu al rekening te houden met een wijzigend klimaat en andere weersomstandigheden. Mijnheer Sanctorum, ook de grondwaterspiegel wordt opgenomen in dat adaptatieplan.

De heer Bart Martens: Minister, ik reken erop dat u alsnog als voorzitter van de Nationale Klimaatcommissie een akkoord bereikt. De voorstellen die op tafel liggen, zijn daarvoor een goede startbasis. In afwachting hoop ik dat we op het doel afgaan dat we daar op tafel hebben liggen. Ik verneem dat u naar min 16 procent wilt gaan in de gebouwensector, de

landbouwsector en de transportsector. Ik vind dat wij daar effectief op moeten koersen. Ook met het aandeel hernieuwbare energie dat we daar op tafel hebben, moeten we tot een compromis komen. Dat zou ons doel moeten zijn.

Ten slotte vind ik dat we ons engagement moeten nakomen dat we onder andere in Warschau zijn aangegaan op het vlak van internationale klimaatfinanciering. Wij zijn nog een redelijk welvarende regio, wij hebben misschien nog middelen om ons te wapenen tegen die extra overstromingen en die extra droogtes, de daling van de grondwatertafel, enzovoort. Maar er zijn natuurlijk landen in de wereld die door de klimaatontregeling veel zwaardere klappen zullen krijgen en waar men niet de middelen heeft om zich daartegen te wapenen. Ik hoop dus, minister, dat u het in Warschau aangegane engagement voor 1 miljoen euro extra financiering voor internationaal klimaatbeleid en klimaatadaptatie zult nakomen.

De heer Hermes Sanctorum: Minister, ik weet dat u altijd graag pronkt met dat fameuze klimaatbeleidsplan. Maar dat is totaal misplaatst. Dat plan biedt geen perspectief voor de mitigatie van de broeikasgasuitstoot. We gaan nog altijd uit van te veel uitstoot. U zegt dat we de Kyotonorm halen. Ja, maar we kopen een heleboel emissierechten om onze doelstelling te halen. U schudt van neen, maar het is ja.

En wat adaptatie betreft, de aanpak van onder meer overstromingen en dergelijke meer: onlangs was ik op een conferentie van specialisten inzake klimaatadaptatie, en daar werd het adaptatiebeleid onderuit gehaald omdat het te veel uitgaat van het bouwen van dijken. Dat is een verouderde visie op klimaatadaptatie. Minister, u kunt wel pronken met dat klimaatbeleidsplan, maar het is niet omdat de Vlaamse Regering een document heeft goedgekeurd dat de klimaatverandering zal stoppen in Vlaanderen.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toename van het aantal jongeren dat onder zijn/haar scholingsniveau werkt

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik denk dat wij, en samen met ons velen in dit parlement, voorstander zijn van een arbeidsmarktbeleid dat vertrekt van competenties en dus voor een deel afstapt van diplomafetisjisme.

Er zijn natuurlijk wel limieten aan die doelstelling en er zijn toch ook zorgwekkende signalen. Gisteren werd een studie voorgesteld van Trendhuis en het Europees Sociaal Fonds (ESF) Vlaanderen, die vierduizend mensen hebben bevroegd. Naast vaststellingen over stress en een gebrek aan erkenning, blijkt dat één op de drie jongeren vandaag aan de slag is onder het scholingsniveau, vaak in jobs waarvoor geen diploma vereist is.

Dat cijfer is onrustwekkend. Het is ten eerste een stijging, want vorig jaar ging het om één op de vijf jongeren. Dat is op één jaar tijd gegaan naar één op de drie. Het is verder nefast vanuit de vaststelling dat we, al zijn er her en der mensen die zich heroriënteren, ongetwijfeld te maken hebben met een verdringingseffect. Jongeren die een plek innemen, met de beste bedoelingen een job aannemen en willen werken, zorgen er wel voor dat een andere, laaggeschoolde, die geen andere competenties heeft, niet aan de slag kan en dus in de werkloosheid blijft zitten.

Het is trouwens ook nefast voor die jongeren zelf, want uit eerdere studies blijkt dat het veel langer duurt dan men initieel aanneemt om uit zo'n job weg te geraken. De eigen promotiekansen worden beknot, het inkomen is vaak lager. Ook is het nefast voor de samenleving in haar geheel. Denk maar aan bedrijven die minder tevreden werknemers

hebben, die veel meer van job veranderen, waardoor de selectiekosten stijgen. Het is nefast voor de overheid, omdat die moet investeren in werkloosheidsuitkeringen voor wie niet aan de slag gaat, in heropleiding en bijkomende begeleiding.

We hebben dus een nieuwe mismatch op onze arbeidsmarkt. Minister, wat gaan we eraan doen om deze mismatch op de arbeidsmarkt tegen te gaan en ervoor te zorgen dat elke jongere echt op de juiste stoel terecht komt?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: We hebben uw vraag in de commissie al eens heel grondig bekeken, mijnheer Van Malderen. U knikt al, mevrouw Fournier. Ik verwijs naar vraag 529 van 12 december 2013. De essentie van het antwoord toen is vandaag nog geldig.

Het is geen Vlaams, maar een Europees fenomeen. In elk ander land vinden we terug dat hoger geschoolden jobs aannemen die ook door lager geschoolden kunnen worden ingevuld.

U hebt gelijk dat er een kettingreactie is. De hogere neemt een lagere job, de lagere een nog lagere. Wie blijft er over op het einde van de ketting? Degene die de minste competenties heeft. We hebben juist ingezet op die ongekwalificeerde uitstroom, zoals u weet, om hen bijkomend competenties te laten verwerven. Dat gebeurt dankzij stages, wat algemeen wordt aanvaard als de beste methode.

Om die mismatch te vermijden moeten we inzetten op competenties, zoals u zelf hebt aangegeven. De studie van Trendhuis heeft het over diploma's, niet over competenties. Wij werken als eerste in Europa met competenties en niet enkel met diploma's en cv's. De VDAB spoort mensen ook niet aan om een job onder hun competenties aan te nemen, eerder om hun doelwit van waar ze een job willen te verruimen, eventueel zelfs met extra opleidingen, zodat ze niet een job onder hun competenties aannemen, maar eerder hun competenties nog verruimen en dan een job binnen hun competentieniveau aannemen.

De VDAB wijst wie toch een job onder zijn competenties wil aannemen, op het risico om vast te zitten. De werkzoekende die toch een job onder zijn niveau wil aannemen, kunnen we niet verbieden om dat te doen. Ik weet ook niet of we dat zouden willen of moeten. We moeten kijken naar de totale situatie van een persoon. Het kan voor iemand nuttiger zijn om toch die job aan te nemen, eerder dan langer te wachten. Maar dat moet je persoonlijk en zelf beoordelen.

Bovendien is opleiding maar één element, u had het heel duidelijk over de studies. Er zijn andere elementen. Er zijn mensen die onder hun diploma tewerkgesteld zijn en toch op de juiste stoel zitten.

De heer Bart Van Malderen: De aanleiding voor mijn vraag waren de nieuwe cijfers en vooral de evolutie. Als je gaat van 20 procent naar meer dan 30 procent is dat toch een markante evolutie op een jaar tijd. In december was het trouwens niet de eerste keer dat we daarover van gedachten hebben gewisseld in de commissie.

Ik heb een vraag van de heer Mahassine van 2012 gevonden waarop u geantwoord hebt dat u in 2013 met de sociale partners zou gaan praten over hun intern loopbaanbeleid. Ik heb even rondgebeld en heb vernomen dat er toen weliswaar een nota is gepresenteerd, waar echter geen nieuwe beleidsmaatregelen uit gekomen zijn.

U hebt terecht verwezen naar een aantal zaken die de VDAB doet. Ik zou er nog 'Mijn loopbaan' kunnen bijzetten. We hebben het vandaag niet alleen over de laagstgeschoolde jongeren, maar in de hele piramide van de arbeidsmarkt is er een verdringingseffect dat nefaste gevolgen heeft, waarnaar ik daarnet heb verwezen. Een oplossing van het probleem lijkt me inderdaad intern in de bedrijven te liggen. De vraag is dus of er met de belofte van 2013 nog iets zal gebeuren. Komt er een juiste stoel 'junior', zoals de juiste stoel voor 50-plussers? Gaan we iets doen, laagdrempelig en informeel, voor jongeren?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister, collega's, één punt is nog niet echt aan bod gekomen. Het probleem van verdringing is ook een beetje te wijten aan het succes van de snelle activering. De VDAB zet maximaal in op snelle activering. Niemand wil zijn werkloosheidsuitkering verliezen en dus zal men misschien snel een job onder zijn niveau aanvaarden.

Minister, zoals u hebt gezegd, heb ik inderdaad al vragen over dit probleem gesteld in de commissie. U hebt toen gezegd dat de VDAB het probleem erkent, het jobdoelwit wil verbreden, vooral via extra opleidingen, en dat er vooral op competenties wordt ingezet. Ik vind dat een zeer goed uitgangspunt, want de juiste man of vrouw op de juiste stoel heeft niet altijd te maken met het juiste diploma. Competenties kunnen even belangrijk zijn.

Mijn vraag is om zeker bij jobbegeleiding door de VDAB genoeg rekening te houden met competenties en niet enkel te kijken naar het diploma. Ik veronderstel dat de VDAB dit al genoeg doet.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, collega's, ik heb met bijzonder veel interesse geluisterd naar uw antwoord op de zeer terechte bekommernissen zoals die hier uitvoerig zijn toegelicht door de heer Van Malderen. Ik vrees echter dat in de praktijk, hoe mooi de doelstellingen ook zijn, weinig kan worden ondernomen door de weinig rooskleurige situatie op de arbeidsmarkt. U hebt een beetje twijfel in uw antwoord gelaten. Men kan iemand die bereid is om te werken – welk diploma hij ook heeft, hoe hoog hij ook geschoold is – het toch niet kwalijk nemen om een job beneden zijn opleidingsniveau te aanvaarden. Minister, ik denk dat het beter is om te solliciteren naar een nieuwe job vanuit een andere job dan vanuit de werkloosheid. Ik vrees dat deze problematiek nog zal toenemen, want enige tijd geleden zijn er nieuwe cijfers bekend geraakt waaruit blijkt dat meer en meer hoger geschoolden het heel moeilijk hebben om een job te vinden. Het is dus heel belangrijk om daar aandacht aan te besteden.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, het verhaal dat de heer Van Malderen brengt, is niet eenvoudig. Er zitten verschillende elementen in die u, minister, en de heer Van Malderen al naar voren hebben gebracht. De mismatch kunt u niet alleen oplossen, dat moet samen met het onderwijs, evenals de ongekwalificeerde uitstroom. Het is moeilijk voor afgestudeerden om een job te weigeren of niet aan te nemen. Ik vraag me af – het ligt in de lijn van wat mevrouw Dillen zegt – wat beter is als je gaat solliciteren: ik ben al aan de slag of ik ben aan het wachten op de juiste job. Het is een open vraag, want ik weet niet wat het beste is.

Er is ook nog het element van de mogelijke verdringing en vooral het blijven vastzitten in een job beneden zijn opleidingsniveau. Minister, u hebt het ook al gezegd dat er verschillende mogelijkheden zijn om zich bij te scholen. De heer Van Malderen heeft ook al verwezen naar 'Mijn loopbaan', er zijn de loopbaancheques die een succes zijn, zoals blijkt uit een schriftelijke vraag die ik heb gesteld. In de bedrijven zelf is er de Talentontwikkelaar.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska: Ik wil een ander element uit deze heel interessante studie halen. Daarin staat een luik over langer werken en een aantal zaken die werknemers zelf aangeven als voorwaarde om langer te werken. Wat me daarin opviel, is dat slechts een kwart van de ondervraagden samen met hun werkgever een soort van carrièreplan hebben om dat langer werken ook in de praktijk mogelijk te maken. Minister, neemt u daar als beleidsverantwoordelijke een initiatief om werkgevers aan te zetten om samen met werknemers te zoeken naar een carrièreplan om dat langer werken in de praktijk mogelijk te maken?

Minister Philippe Muylers: Ik ben blij met alle opmerkingen en bedenkingen die zijn gemaakt. Mevrouw Fournier, u geeft me een pluim wanneer u zegt dat er een probleem kan zijn door snel te activeren. Mevrouw Vermeiren, mevrouw Dillen, mevrouw Fournier, mijnheer Rzoska, wat de competenties betreft van laaggeschoolden die die job aannemen, heb ik niet gezegd dat zij die niet moeten aanvaarden, ik heb gezegd dat zij dat zelf moeten beoordelen. Er zijn studies die beweren dat wie een job onder zijn niveau aanvaardt, lang in die job blijft steken.

Het valt me op dat er nog vaak wordt gesproken over “op uw cv” en “met uw diploma”. Dit is nu net waar ik wil van afstappen met de campagne. Het is de bedoeling om in te zetten op competenties, op wat iemand kent en kan. Men kan zaken bijleren, bijvoorbeeld op een hockeyveld, maar evengoed tijdens een vakantiejob. En dat geldt evengoed voor jongeren als voor ouderen. Daar moeten we de werkgevers van overtuigen.

Mevrouw Vermeiren, wij hebben de Talentontwikkelaar, waarmee we de bedrijven helpen om die stappen te zetten en om af te stappen van het klassieke schema van diploma en cv. Zij moeten dit ruimer bekijken en rekening houden met competenties. Ook de loopbaancheque is een antwoord op die vraag. Samen met de sociale partners denken we na over wat iemand kan en kent.

Mevrouw Dillen, u hebt het in de marge gehad over de meest essentiële vraag waarop de Vlaamse Regering heeft geprobeerd een antwoord te bieden: wanneer de economie aantrekt en er zijn meer jobs, dan krijgen we opnieuw plaats voor andere mensen met meer competenties om jobs in te vullen die moeten worden ingevuld. Om dat te kunnen doen was er een competentiepact. Bijna elke partij in Vlaanderen formuleert een aantal voorstellen over de concurrentiepositie van ons land, over de loonkosten enzovoort. Bijna elke partij in Vlaanderen zet daarop in, precies om nieuwe jobs te creëren. Iedere partij heeft eigen voorspellingen over het aantal jobs dat bijkomend zal worden gecreëerd.

Voor de rest staan de instrumenten klaar: de Talentontwikkelaar, de loopbaancheque. Met die loopbaancheque zijn we de eerste in Europa. Daarmee willen we competentiegericht matchen. Met die instrumenten staan wij klaar om bij een aantrekkende economie jonge en andere mensen opnieuw aan het werk te krijgen of met meer goesting aan het werk te houden.

De heer Bart Van Malderen: De meeste sprekers hebben een vraag gesteld vanuit hun zorg dat jongeren vandaag niet het gelag van de crisis moeten betalen. Minister, u hebt een aantal maatregelen opgesomd. In het licht van de cijfers moeten we durven na te denken over de effectiviteit daarvan. Als er vandaag 50.000 werkloze jongeren zijn en als OCMW-voorzitters deze week zeggen dat Antwerpen 12 procent en Gent 17 procent meer leefloners hebben bij jongeren, dan is dat een probleem. Wanneer we iedereen op de juiste stoel willen en geen talenten willen vergooien, dan kunnen we ons eenvoudigweg niet permitteren om een witte vlek te hebben en moeten we ook inzetten op die jongeren. U zegt dat alles klaarstaat. Ik zou graag hebben dat heel dat apparaat nu ook wordt ingezet.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor de Vlaamse landbouw van de mogelijke eenzijdige uitvoering van het handelsakkoord met Oekraïne door de Europese Unie

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister-president, collega's, op dit moment maakt Europa volop werk van een vrijhandelsakkoord met Oekraïne. Dit stond op de agenda vóór

de crisis van de Krim. Nu blijkt dat, vóór het Europees Parlement het akkoord zou goedkeuren, Europees Commissaris De Gucht een pleidooi houdt om een aantal zaken die in het vrijhandelsakkoord staan, versneld uit te voeren. Een van de zaken is de gemakkelijke toegang van Oekraïense landbouwproducten op de Europese markt.

Dat verwondert ons ten dele, vooral omdat de Europese lijsttrekker van de N-VA, 'mister doom' Van Overtveldt, die ook al het einde van de euro had voorspeld, deze visie ondersteunt en zegt dat men versneld moet overgaan tot de uitvoering van het vrijhandelsakkoord, en indien nodig enkele eenzijdige maatregelen moet nemen.

Minister-president, we mogen niet vergeten dat de voorwaarden waartegen de landbouwers in Oekraïne produceren, natuurlijk helemaal anders zijn dan de voorwaarden hier. Een vrijhandelsakkoord betekent een overeenkomst tussen twee landen, twee naties, het is een stuk geven en nemen. Om versneld eenzijdige beslissingen te nemen, is het goed te weten dat Oekraïne onder heel andere sanitaire voorwaarden landbouwproducten kan produceren, onder heel andere dierenwelzijnvoorwaarden producten kan produceren, en dit zou voor de landbouwers in het Westen, ook in Vlaanderen, een concurrentieel nadeel kunnen betekenen.

Minister-president, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering en van u als minister van Landbouw in deze zaak en hoe zult u hierover communiceren met Europa?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Wat de crisis in Oekraïne betreft, is Vlaanderen in het intrafederaal overleg steeds betrokken bij de standpunten die België daarover inneemt. Ik heb, zoals steeds, heel nauwlettend de resolutie gelezen van het Vlaams Parlement van 5 februari van dit jaar. Inzake het Krimreferendum hebben we het standpunt bijgetreden dat er geen legale basis is, en dat het referendum een inbreuk is tegen het internationale recht en de territoriale integriteit van Oekraïne. We vrezen dat de situatie verder escaleert.

De Europese Commissaris heeft aangekondigd dat de associatieovereenkomst, het vrijhandelsakkoord met Oekraïne dat zo goed als rond was, op een unilaterale wijze zou worden aangepast. Ik denk dat iedereen Oekraïne ter hulp wil snellen. Er moet met veel respect naar worden gekeken omdat dat land in een ernstige situatie verkeert. Als u dat wilt doen met veel respect en waardering, moet u opletten dat u daarmee geen andere problemen creëert. Dat is een zorg die we hebben doorgespeeld omdat je vrij snel op een oneerlijk speelveld terechtkomt. We hebben dat laten weten aan de Belgische permanente vertegenwoordiger. We hebben ook een onderhoud gehad met de ambassadeur en we zullen daar op 24 maart over spreken op de Europese landbouwraad met de landbouwministers.

Wat nu voorligt, is dat men zegt dat we tot 1 november 2014 mogelijks een aantal maatregelen treffen. Oekraïne is een landbouwstaat. Men zou 1,6 miljoen ton graan bijkomend invoeren voor de hele Europese Unie en daarnaast ook een beperkte hoeveelheid rundsvlees, varkensvlees en pluimvee. Wat het graan betreft, is er niet echt een probleem. Over de dierlijke producten hebben we toch een aantal bekommernissen, omdat de controles en de manier waarop die daar gebeuren, toch verschillen. Dat kan problemen geven op de Europese, Belgische en Vlaamse markt.

Maar we zullen daar volgende week over spreken.

Ik deel uw bezorgdheid, mijnheer Verfaillie. Ik ga ervan uit dat ook u zich afvraagt hoe we op een verstandige manier vanuit Europa, België of Vlaanderen een bijdrage kunnen leveren tegen de crisissituatie waar Oekraïne zich in bevindt. We doen dat samen in het intrafederale overleg, en we nemen er ook standpunten in.

De heer Jan Verfaillie: Minister-president, ik dank u voor het antwoord. We zitten volledig op dezelfde golflengte. Oekraïne heeft het inderdaad niet moeilijk en we moeten natuurlijk opletten met het eenzijdig uitvoeren van deelakkoorden. We moeten ervoor zorgen dat er geen concurrentievervalsing ontstaat. Producten die hier op de westerse markt komen, moeten in dezelfde sanitaire en andere voorwaarden worden geproduceerd als hier.

Ik lees en hoor ook dat eenzijdige maatregelen die de landbouw ten goede zouden komen, vooral een aantal multinationals voordeel zouden opleveren. Ze zullen dus absoluut niet ten goede komen van de Oekraïense landbouwer. Dat is een bijkomend probleem.

We zullen dat blijven opvolgen. Ik dank u voor het antwoord.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, minister-president, ik begrijp heel goed de alarmkreet van de heer Verfaillie. We moeten oppassen met het zaaien van paniek.

Ik herinner me, minister-president, dat u vorig jaar in de commissie hebt gesproken over een bepaalde beperking van de invoer die daarmee gepaard zou gaan. Als ik me niet vergis, ging het over 3000 ton eieren en 3000 ton eiproducten. Dat betekent dat de invoer niet onbeperkt zou zijn.

Wij zijn ervan overtuigd dat er niet zomaar producten uit Oekraïne kunnen worden ingevoerd. We zullen de sanitaire controle niet opheffen. Zo werd dat niet in het akkoord bepaald.

Mijnheer Verfaillie, u zwaait altijd met de woorden van de heer De Gucht, maar vergeet niet dat u over de minister-president in de Europese Unie beschikt. Wij hebben hem over deze zaak nooit één woord horen zeggen.

De heer Jan Verfaillie: De Gucht is bevoegd!

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, collega's, als u het mij toelaat, zou ik in algemene zin willen spreken.

Minister-president, ik wil mijn goedkeuring geven aan het feit dat de algemene problematiek in Oekraïne van heel nabij wordt opgevolgd. Het is een zaak die van uur tot uur evolueert, meestal niet in de goede richting.

Minister-president, ik ben er ook tevreden over dat u het loutere feit van het referendum als een aanfluiting van het internationaal recht beschouwt. Dat is een terechte analyse. Het parlement heeft zijn bezorgdheid daarover al op 5 februari uitgedrukt. Dat lijkt me de juiste houding. Het is een houding die niet in overeenstemming te brengen is met het bezoek dat drie van onze leden er hebben gebracht. Ze hebben daarmee het referendum voor een deel gelegitimeerd. Ik stel vast dat ze hier niet aanwezig zijn, en afgaand op de pers, betwijfel ik dat hun bevindingen betrouwbaar zullen zijn. Ik wil me er in elk geval van distantiëren.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, mijnheer Verfaillie, De Gucht is bevoegd binnen de Europese Commissie, de heer Van Rompuy is president van de Europese Raad. Dat zijn twee verschillende instellingen die hierover dezelfde bevoegdheden hebben. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Het einde van de euro is natuurlijk voorspeld op een moment dat de euro enorm onder druk stond. Er zijn zo mensen van uw partij die ooit de derde wereldoorlog hebben voorspeld – laten we daar niet te veel naar verwijzen.

Ik ben het absoluut eens met uw bezorgdheid over de landbouw. We hebben het hier over een land dat ooit de graanshuur van Europa was, in de 19e en het begin van de 20e eeuw. Het zou inderdaad een bedreiging zijn voor onze landbouw indien we gewoon zaken invoeren die worden geproduceerd volgens hun voorwaarden.

Het gaat om een land dat op het randje van een burgeroorlog staat. Indien de situatie zou blijven escaleren, zou dat internationale gevolgen krijgen. Wij reageren nu paniekerig op een uitspraak van de Europees commissaris, die ik trouwens niet begrijp. Ik zie niet hoe zijn

uitspraak of zijn voorstel Oekraïne gigantisch zouden helpen, en al zeker niet op korte termijn. We moeten hier niet te kregelig op reageren. We moeten dat even bekijken en alles in perspectief plaatsen. Het gaat om een zeer ontvlambaar gegeven in de regio. Ik stel voor dat we ons daar eerst op concentreren voor we de zaken opblazen en paniecreacties veroorzaken.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Callens, het gaat hier niet over de volledige uitvoering van het vrijhandelsakkoord. Indien ik het voorstel van Europees Commissaris De Gucht goed heb begrepen, wil hij unilateraal een gedeelte van het akkoord uitvoeren dat in het voordeel van Oekraïne is. Om Oekraïne te helpen, wil de Europese Commissie al een aantal zaken in Europa invoeren. Op die manier kan Oekraïne worden geholpen.

Volgens mij wil iedereen Oekraïne in deze moeilijke omstandigheden helpen. Zoals ik al heb verklaard, moeten we opletten dat we daarmee geen problemen in Europa, België of Vlaanderen creëren. Mogelijk zijn sanitaire of andere afspraken niet volledig uitgevoerd. Uw uitspraak over eieren en eierproducten plaats ik in die context.

Mijnheer Van Malderen, over uw oproep aan het Vlaams Parlement wil ik me niet verder uitspreken.

Mijnheer Diependaele, we moeten deze zaak zeker met veel zorg opvolgen. Er is enige bezorgdheid bij de landbouwers, maar ook bij de consumenten. Indien producten zouden worden ingevoerd die mogelijk de volksgezondheid in gevaar brengen, zou dat niet verstandig zijn.

We volgen deze zaak verder op. Tijdens de vergadering van de Europese Raad Landbouw en Visserij van 24 maart 2014 zullen de Europese ministers van Landbouw zich specifiek over de landbouwproducten buigen. Ik hoop dat we dan eensgezind, met alle 28 lidstaten, tot een standpunt zullen kunnen komen.

De heer Jan Verfaillie: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers, waaronder ikzelf, zullen dit ongetwijfeld blijven opvolgen. Uw antwoord was zeer duidelijk en correct.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de juridische bezwaren tegen de stilzwijgende vergunning

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, we trachten allemaal op de juridisch mogelijke manieren de procedures te versnellen. Die vraag komt uit het veld, van onze burgemeesters en schepenen in de gemeentehuizen, maar ook van heel veel mensen die op tal van terreinen initiatieven nemen.

Een van de technieken die vroeger al wel eens werd gebruikt, houdt in dat automatisch en stilzwijgend een vergunning ontstaat indien de termijn voor de administratie om de vergunningsaanvraag te behandelen voorbij is. Tijdens recente besprekingen van het decreet betreffende het onroerend erfgoed en van de omgevingsvergunning in de commissie Ruimtelijke Ordening is verklaard dat dit niet kan vanwege het internationaal rechtskader waarbinnen we functioneren.

Minister-president, ik heb vastgesteld dat een bepaalde politieke partij hier opnieuw voor pleit. Dit gebeurt zelfs op een verwijtende toon ten aanzien van de Vlaamse Regering. Ik zou u hierover dan ook graag een vraag stellen. Is de techniek van de stilzwijgende vergunning mogelijk of niet mogelijk?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, er wordt me hier de gelegenheid geboden om wat orde in de zaak te scheppen. De *lex silencio positivo* is natuurlijk iets moois. Er heerst in de hoofden van bepaalde mensen echter blijkbaar wat verwarring. Die verwarring heeft in de eerste plaats betrekking op de Europese Dienstenrichtlijn. De bouwvergunning en de milieuvergunning vallen, voor alle duidelijkheid, niet onder die richtlijn. De bouwvergunning is expliciet uitgesloten.

De uitsluiting van de milieuvergunning blijkt uit de aanmeldingsprocedure die we hebben gevolgd. De verwijzing naar de Europese Dienstenrichtlijn vormt dan ook geen goed argument. Indien dit niet zou volstaan, wil ik hieraan toevoegen dat het Europees Hof van Justitie Vlaanderen op 24 juni 2011 spijtig genoeg heeft veroordeeld. Hierdoor is de stilzwijgende milieuvergunning geschrapt en onmogelijk gemaakt.

Wat de bouwvergunning betreft, beschikken we over een uitspraak van het Grondwettelijk Hof uit 2006. Volgens dat arrest is een vergunning van rechtswege niet meer mogelijk omdat de rechten van derden niet worden gewaarborgd. Om die reden is dit in het decreet geschrapt.

Dus zowel voor de bouwvergunning als voor de milieuvergunning is dat niet mogelijk, op basis van de richtlijn en van de arresten.

De heer Van Mechelen is hier ook. In de vorige regering hebben we op zijn initiatief het decreet houdende de ruimtelijke ordening aangepast. Daarin werd in bindende termijnen voorzien. Als de overheid geen beslissing nam binnen die termijn, dan zou de aanvraag geweigerd zijn. De Raad van State heeft daar zelfs opmerkingen over gemaakt, want hij stelde dat we daar toch voorzichtig mee moesten zijn. Ik denk echter dat deze invoering effect heeft gehad, want 99,69 procent van de vergunningen wordt nu wel tijdig verstrekt.

Er wordt verwezen naar Nederland, het gidsland Nederland. Nederland is mogelijkwijze een gidsland op andere domeinen, maar op dit domein niet. Ze hebben niet de commissie-Sauwens en de commissie-Berx gehad. Nu zijn ze eigenlijk een beetje achter op ons. We hebben die omgevingsvergunning. Minister Muylers, minister Schauvliege en andere collega's hebben daar hard aan gewerkt. Ik moet u zeggen dat Nederland in dezen een slecht voorbeeld is. Nederland heeft een dergelijke *lex silencio positivo*. Er is echter een volledige evaluatie bezig. Ik heb het verslag hier bij me. Uit die recente evaluatie blijkt dat er eigenlijk meer nadelen dan voordelen verbonden zijn aan een dergelijke stilzwijgende bouwvergunning. De bouwvergunning blijkt immers rechtsonzeker, omdat men bijvoorbeeld vaak de algemene voorwaarden niet kent. Dat weten wij ook. Dat blijkt ook uit het feit dat de aanvragers na de stilzwijgende vergunning toch in beroep gaan of zelfs een nieuwe aanvraag indienen. Met de aanmeldingsplicht staan we ook al verder dan Nederland. Gebruik Nederland dus niet als gidsland ter zake.

De bottomline is echter dat bouw- en milieuvergunningen tijdig moeten worden verstrekt. De burgers en de bedrijven moeten en zullen daar verder op kunnen rekenen. Dat is zeer terecht een zorg van ons allen. In dit geval is zeker een verwijzing naar Nederland en naar de Europese Dienstenrichtlijn als het gaat over die *lex silencio positivo* spijtig genoeg niet het juiste argument. We hebben gedaan wat we konden met die uitspraken, en we zijn op de goede weg.

De heer Johan Sauwens: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het is nu wel heel duidelijk dat dit juridisch niet kan, omdat er inderdaad een juridisch kader is gecreëerd. Op dit ogenblik proberen we met de omgevingsvergunning en het ontwerp van decreet met betrekking tot de versnelling van complexe projecten de doorlooptijd te halveren. Indien we daarin slagen, dan denk ik dat we met dit parlement heel belangrijke stappen hebben gezet. Persoonlijk vind ik het ongehoord dat een politieke partij in de zoektocht naar sympathie bij de kiezer dit soort juridisch totale onzin probeert te promoten. Ik vind dat bijzonder jammer. Dat vergiftigt het debat, dat op een correcte en serene manier moet worden gevoerd over dermate belangrijke zaken.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik heb eigenlijk geen bijkomende vraag. Alleen verwondert het volgende me. De minister-president is niet alleen minister-president en minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, maar is nu ook blijkbaar minister van Ruimtelijke Ordening.

Minister-president Kris Peeters: En van Milieu.

De heer Joris Van Hauthem: Nu hebben we blijkbaar geen minister van Ruimtelijke Ordening meer nodig om hierop te antwoorden. Laten we eerlijk wezen: dit is een voorbeeld van een getelefoneerde vraag van partijgenoot aan partijgenoot, en dat eigenlijk om een verkiezingsdebat te voeren in het kader van het vragenuurtje, en niets meer dan dat.

De heer Johan Sauwens: Het gaat over meerdere vergunningen. Dit is belangrijk.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Het is wel opmerkelijk dat de voorzitter van de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten deze vraag stelt. Ik kom tot de bottomline.

Minister-president, met de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben we in 2009 de procedure substantieel gewijzigd en versneld, en dit werpt inderdaad zijn vruchten af. U zegt dat 99,6 procent tijdig wordt verstrekt. Ik kan alleen maar zeggen dat we vaststellen dat, na de afschaffing van het agentschap RWO en het terug inschuiven in het departement, er onrustwekkende signalen zijn dat de administratie opnieuw de pedalen aan het verliezen is met betrekking tot het verstrekken van adviezen aan die steden en gemeenten die niet ontvoegd zijn, en jammer genoeg zijn dat er nog veel te veel. Daardoor dreigt er opnieuw een bottleneck te ontstaan.

Vandaar het idee om ervoor te zorgen dat vergunningen snel worden afgeleverd, in het belang van alle burgers, bedrijven en openbare besturen. Vroeger was de termijn van 150 dagen geldig, nadien hebben we die teruggebracht tot 75 dagen. Als dat niet lukt, moet het denkspoor van de stilzwijgende vergunning worden onderzocht. Onderzoeken mag toch nog wel, niet? (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Minister-president, u hebt heel duidelijk de juridische bezwaren geschetst. We zijn veroordeeld door het Europees Hof van Justitie voor de stilzwijgende vergunningen die we destijds voor de milieuvergunningen van klasse 2 hanteerden, en er zijn de negatieve adviezen en arresten van de Raad van State en het Grondwettelijk Hof. U bent nog de Raad voor Vergunningsbetwistingen vergeten te vermelden. De raad is een tegenstander van de stilzwijgende vergunning, wegens de schending van de motiveringsplicht. Er is ook nog iets anders niet vermeld: ik denk dat er ook inhoudelijke bezwaren zijn tegen stilzwijgende goedkeuringen, want die zorgen voor gemakzuchtige overheden. Als men geen zin heeft om adviezen te bestuderen, bezwaren te weerleggen en beslissingen daaraan aan te passen, dan is het gemakkelijk om zonder enige verantwoording af te leggen het einde van de termijn af te wachten en dan de vergunning stilzwijgend goed te keuren. Een samenleving waar participatie centraal staat, heeft recht op inspraak, maar ook op uitspraak. Burgers hebben het recht te weten wat er met een bepaald bezwaar gebeurt. Een stilzwijgende vergunning staat dat niet toe.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb een beetje hetzelfde gevoel als de heer Van Hauthem. Desalniettemin ben ik het wel eens met de vraagsteller en met de minister-president. Ik begrijp niet waar Open Vld die juridische onzin vandaan haalt. Mijnheer Van Mechelen, u

vraagt verdere onderzoeken, maar de uitspraken van het Grondwettelijk Hof en de Raad van State zijn er al.

Men probeert ook de indruk te wekken dat het erg slecht is gesteld met het tijdig afleveren van vergunningen. Elke laattijdigheid is er eentje te veel, dat is duidelijk. Het vergunningenregister toont evenwel aan dat de Vlaamse overheid op 17.095 aanvragen 40 keer te laat reageert; de gemeenten en steden reageren op 1059, op een totaal van 343.694 aanvragen, te laat, ofwel op 0,31 procent. Het valt dus best wel mee met de laattijdigheid. De minister-president heeft ook volledig gelijk wanneer hij zegt dat Vlaanderen op administratief vlak al een stuk verder en ook eenvoudiger werkt dan Nederland. Want bij ons moet u voor een aantal zaken geen dossier meer indienen, terwijl u dat in Nederland voor de *lex silencio positivo* wél moet doen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: De heer Diependaele verbloemt het probleem een beetje, want hij heeft niet vermeld wat op voorhand wordt besproken en waarbij men de aanvrager ontraadt om het uiteindelijk te doen. Wanneer men zegt dat het niet kan, dan denk ik dat men eigenlijk niet wil zeggen dat men het niet op de juiste manier wil doen. Minister-president, we verschillen heel erg van mening over wat snel handelen is. In mei 2010 heb ik een amendement op een voorstel van decreet betreffende de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening – stuk 349 – ingediend. Dat zou hebben toegestaan om op een perfect legale manier te werk te gaan. Mijn voorstel houdt in om de vergunning stilzwijgend af te leveren wanneer de termijn van 75 dagen afgelopen is, maar met de verplichting dat het college van burgemeester en schepenen in de eerstvolgende zitting automatisch beslist dat de vergunning wordt uitgereikt. Het kan dus wel. Als de N-VA ervan overtuigd is dat de Vlaamse administratie zo performant is, waarom hebt u dan schrik om ervoor te zorgen dat bij overschrijding van de termijn de vergunning er automatisch komt? Het zou veel bouwers en ondernemers gelukkig maken, want het zou hun het signaal geven dat er een stok achter de deur beschikbaar is.

De heer Hermes Sanctorum: Minister-president, eerlijk gezegd: ook ik heb de indruk dat de vraag getelefoneerd is – maar dat terzijde. We zijn het vaak oneens, maar in dezen ben ik het met u helemaal eens. Het is niet enkel juridisch maar ook inhoudelijk geen goed idee. Een overheid moet zorgvuldig met aanvragen omgaan. Dat betekent dat de overheid tijdig moet antwoorden, met een degelijke afweging. Met een stilzwijgende vergunning gebeurt die afweging niet.

Ik denk bovendien dat burgers noch bedrijven gediend zijn met een systeem dat Europees-rechtelijk heel zwak staat en niet grondwettelijk is.

Minister-president Kris Peeters: Iedereen moeten beseffen wat juridisch gezien kan en wat niet kan. Als men mij in de pers laat weten dat ik eens naar Nederland moet kijken, lijkt het mij goed dat ik antwoord waarom ik Nederland niet volg. Op die manier is dat ‘getelefoneerd’ niet relevant.

Mijnheer Van Mechelen, we zijn het erover eens dat er snel vergunningen moeten worden afgeleverd. Ik hoop dat u het ook met me eens bent – zo heb ik u in de vorige legislatuur altijd gekend – dat de rechtszekerheid van het grootste belang is. Als we snel en rechts-onzeker vergunningen afleveren, is het nog veel moeilijker en wordt het helemaal een chaos.

We hebben daarom in de vorige legislatuur zelf naar oplossingen gezocht. U hebt daaraan bijgedragen en mee gezocht naar de goede richting. De uitspraken van de arresten die ik u nu gegeven heb, hebben dat verhinderd. De heer Martens heeft gelijk, ik kan daar de Raad voor Vergunningenbetwistingen nog aan toevoegen die de formele motiveringsplicht daar nog eens heel duidelijk aan heeft toegevoegd.

U bent bezorgd en ik deel dat gevoel. Met de afschaffing van ROW hebben we een nieuwe bottleneck, waar we vorige week een debat over hebben gevoerd. Er werd me gezegd dat ik

zaken moest afschaffen, fusioneren enzovoort. We moeten daar met de nodige zorg mee omspringen, of we krijgen andere problemen.

Mijnheer Martens, mijnheer Sanctorum, ik neem uw opmerkingen ter harte. Dit is een uniek moment. U ziet, het is nooit te laat. U wilt een volwaardige vergunning, geen virtuele die tot stand is gekomen door het stilzitten van de overheid. U wilt een gemotiveerde vergunning. Dat wordt nu ook in Nederland naar voren geschoven.

Mijnheer Sabbe, het spijt me, maar ik vrees dat uw voorstel toen niet en nu niet volledig juridisch sluit. Dat wil niet zeggen dat er niet verder over kan worden nagedacht. Wat mij betreft, kan erover worden gediscussieerd hier en op andere plaatsen.

Wie de indruk zou hebben dat we met een *lex silencio positivo* heel de zaak kunnen oplossen, omdat de vergunningen altijd te laat komen, heeft het mis. Ik zal mij als minister-president tot de laatste snik inzetten om correcte informatie te geven en om al wat versnelling en verduidelijking kan betekenen, met dit parlement of het volgende te bespreken.

De heer Johan Sauwens: Ik dank u, minister. Ik denk dat sommige collega's heimwee hebben, heimwee naar de tijd dat bijzonder zwaar gecontesteerde bouwaanvragen toch vergund geraakten door het toevallig verlopen van de termijn. Ik herinner me de verhalen: in een bepaalde provincie was het dossier achter de radiator gevallen.

Ik sluit me aan bij de collega's. Het is goed dat Vlaanderen eindelijk op een volwassen manier omgaat met dit soort zaken. We zorgen voor een snelle afhandeling en zorgvuldig, rekening houdend met de omgeving en de milieuvoorwaarden. We bieden aan de burger en de aanvrager en de omgeving rechtszekerheid en transparantie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het stijgend aantal herhalingen van televisieprogramma's op de VRT

ACTUELE VRAAG van de heer Jo De Ro tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het stijgend aantal herhalingen van televisieprogramma's op de VRT

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, minister, herhalingen op tv zijn even vervelend als herhalingen in de politiek en kosten waarschijnlijk nog evenveel geld ook. Op drie jaar tijd is Eén van 35 naar 39,3 procent herhalingen gegaan; Canvas van 31 naar 52,2 procent; Ketnet van 78 naar 85,8 procent; OP12, het zorgenkindje van de openbare omroep, heeft 69,4 procent herhalingen.

De openbare omroep kreeg de afgelopen drie jaar meer middelen en meer inkomsten. En wat krijgen we daarvoor in de plaats? Meer herhalingen.

Ik ken de argumenten die gegeven worden om dat wat uit te vlakken, maar ik wil daar eens de percentages herhalingen in Nederland naast plaatsen. Daar gaat het over maximum 15 procent herhalingen op televisie. Er is nu een discussie over aan de gang in Nederland. 15 procent herhalingen op televisie vindt de Nederlander erover. Wij moeten 61,1 procent herhalingen van televisieprogramma's blijkaar goed vinden.

'De kijker vraagt dat', hoor ik dan in alle argumentaties. Ik zeg u: de kijker vraagt dat niet. Ik heb daar een aantal reportages over gezien. De kijker ergert zich daar mateloos aan.

Laten we even focussen op OP12. Dat kanaal kost 4 miljoen euro op jaarbasis. Dat zegt althans Leo Hellemans. Het is een schatting, want we weten het niet. Voor 4 miljoen euro belastinggeld krijg je 70 procent herhalingen. Hoe moet je je dat voorstellen? Een computer waar een beeldfragment in zit, dat automatisch continu herhaald wordt.

Minister, bent u het eens met de strategie van de openbare omroep om, ook al krijgen ze meer middelen, jaar na jaar meer herhalingen te programmeren?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, minister, collega's, normaal zouden we dezelfde vraag voorlezen, om een beetje in het thema te passen, maar we gaan toch proberen om een andere weg in te slaan.

De cijfers van collega Verstrepen zijn indrukwekkend: 61 procent herhalingen, tegenover 15 procent bij onze noorderburen. Je kunt over de hele openbare omroep veel zeggen qua herhalingen, maar als je inzoomt op OP12, een punt dat in onze fractie een heet hangijzer is geweest de laatste jaren, kom je uit op maar liefst 70 procent.

Ik wil ook even focussen op die 70 procent van OP12. Collega Verstrepen spreekt over een geschatte kost van 4 miljoen euro. Dat gaat dan over wat sommige mensen van de VRT ons over 2013 zeggen als wij de VRT bezoeken. Als we echter afgaan op het jaarverslag van 2012, dan kost OP12 6,4 miljoen euro. Onze fractie heeft altijd gezegd dat dat een overbodigheid is. De doelgroep zit daar niet op te wachten.

Voor mij en mijn fractie is het heel duidelijk: men heeft dat geprobeerd. Goed, men probeert af en toe iets. Soms lukt dat, soms niet. Dit heeft niet gepakt. Wees niet koppig, Vlaamse Regering. Stop daarmee. De Vlaamse openbare omroep kan veel andere dingen doen. Minister, zijn deze cijfers niet het ultieme bewijs van de overbodigheid van iets als OP12? Stop er gewoon mee.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega Verstrepen, u geeft foute informatie als u zegt dat de VRT altijd maar meer geld gekregen heeft in deze legislatuur. De VRT heeft, net als alle andere organisaties, moeten inbinden, en niet zo'n beetje. In 2010 hebben ze 15 miljoen euro minder gekregen. In 2011 kwam daar nog eens 32 miljoen euro bovenop. Ook in 2012 hebben ze extra moeten besparen. Ze hebben in deze legislatuur dus zeker niet meer geld gekregen dan voorheen.

Is er binnen de VRT een duidelijk beleid met betrekking tot herhalingen? Dat hangt een beetje af van het netbeheer. Bij Eén en Canvas zijn herhalingen mogelijk, ten eerste als het een service voor de kijker kan zijn. Bepaalde programma's wil men bijvoorbeeld snel – dat wil zeggen: binnen de week – herhalen, omdat men daardoor meer kijkers kan bereiken. Canvas heeft nu, sinds de start van het derde net, de kans om ook in de namiddag uit te zenden, waar vroeger Ketnet zat. We hebben dat specifiek gedaan om meer actuedreven programma's, die anders alleen maar laat op de avond staan, ook in de namiddag te kunnen uitzenden. 'Reyers Laat' bijvoorbeeld wordt op vraag van de kijkers in de namiddag herhaald, en haalt dan heel wat kijkcijfers, omdat heel wat mensen 's avonds niet meer zo lang willen opblijven om daarnaar te kijken. Zij kunnen het dan de dag nadien alsnog kosteloos – wat ook belangrijk is voor heel wat kijkers – bekijken.

Een tweede reden waarom bepaalde dingen herhaald kunnen worden, is dat ze actuedreven zijn. Er vinden bijvoorbeeld belangrijke gebeurtenissen plaats, en dan zendt men een uitzending of reportage uit het verleden, die de actualiteit ondersteunt, opnieuw uit.

De derde reden is dat het ondoenbaar zou zijn om voor ieder uur dat men als zendtijd heeft, nieuwe programma's te maken. Dat zou niet efficiënt zijn, omdat de kijker daar ook niet naar vraagt. De kijker vraagt juist een goede mix van nieuwe programma's en doelbewust gekozen herhalingen.

Ketnet dan. Dat zendt uit van 's morgens tot 8 uur 's avonds. Dankzij het derde net kan Ketnet nu ongestoord en reclamevrij uitzenden en is er een aanbod voor kinderen. Daar wordt doelbewust, om pedagogische redenen, gewerkt met herhalingen omdat kinderen een belangrijke nood hebben aan structuur. Bepaalde reeksen geven die structuur weer. Vandaag heb ik in de krant daar een artikel over gelezen. Het is jammer dat u dat niet hebt verwerkt in uw actuele vraag. Pedagogen en mensen die het sociaal en cultureel patrimonium belangrijk vinden, zeggen dat het goed is dat ook vandaag kinderen Gert en Samson en de Smurfen leren kennen, hoewel daar geen nieuwe episodes meer van worden gemaakt. Dat behoort tot het cultureel patrimonium. Een vast stramien in Ketnet is een van de belangrijke pedagogische concepten waar dat op rust.

Dan komen we op het netbeheer van OP12. Ik heb het al vaak herhaald, maar we hebben ergens een probleem om elkaar te begrijpen. We hebben uitdrukkelijk gezegd dat we na 8 uur 's avonds van het derde kanaal gebruikmaken om doelgroepen te bereiken. Het is niet de bedoeling dat we daar de grote kijkcijfers halen, maar dat we juist de doelgroepen kunnen bereiken die niet op Eén en op Canvas terecht kunnen. Die doelgroepen worden ook door herhalingen bereikt. Ik heb daar een paar voorbeelden van. Als je bepaalde specifieke programma's uitzendt voor doelgroepen die kleiner zijn, dan helpt het om dat te herhalen, dan bereik je veel meer kijkers.

Voorzitter, ik probeer te zeggen dat er op een belangrijke manier meer wordt geïnvesteerd in nieuwe programma's. In primetime bijvoorbeeld is de extra zendtijd toegenomen en er zijn nieuwe programma's bij gekomen. Er is ook een doelbewust beleid van herhalingen, dat gestoeld wordt op verschillende doelstellingen, waar men heel consequent mee omgaat.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik zal het nog eens herhalen. Anders begrijpt de minister het niet goed. Het gaat over overheidsmiddelen die besteed worden aan televisie. Het gaat hier over een vrij unieke situatie in het medialandschap in Europa, waar heel veel wordt herhaald, nogmaals, op een openbare omroep. Kleine zenders, zoals een MENT TV, een DOBBIT tv, een Studio 100, een njam!, die hebben dat nodig om commerciële redenen, maar een openbare omroep niet. Als ik dan zie dat die extra middelen, zoals die voor OP12, wat een volledig overbodig kanaal is geworden, 4 miljoen euro op jaarbasis bedragen, wat Leo Hellekens zegt, als ik zie dat de VRT uit het Mediafonds 65 procent van de middelen haalt om eigen producties te maken die op de VRT terechtkomen, dan is dit een vestzakbroekzakoperatie is. Ze krijgen inderdaad meer middelen. Wij krijgen meer herhalingen voorgeschoteld.

Minister, ik ken de argumenten. Ik klop al heel lang op deze nagel. Ik blijf dit herhalen. Ik vind dat een openbare omroep in een unieke situatie in het medialandschap zit. Hij krijgt daar enorm veel geld voor, maar het is niet de taak van een overheid om radio en televisie te maken. Wij krijgen steeds meer herhalingen. Ik vind dit niet correct.

De heer Jo De Ro: De oefening in herhalingen bij de openbare omroep is hier een oefening in minimaliseren. Ik ga de argumenten van de minister niet herhalen. Ze heeft een aantal argumenten gebruikt om te zeggen dat het niet zo erg is. Als je programma's meerdere keren moet uitzenden om een beetje bereik te hebben, als OP12 6,4 miljoen euro kostte in 2012 – mijnheer Verstrepen, u bent zeer mild vandaag – en als zeven op de tien programma's herhalingen zijn, dan moet je, als je naar doelgroepen mikt, niet per se zo een OP12 in leven houden, want er zijn andere middelen in een tijd van internet en digitale tv. Stop daar gewoon mee.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Voorzitter, collega's, om van herhalingen te genieten moet je naar het vragenuurtje van het Vlaams Parlement komen op woensdagnamiddag. Bijna elke week horen we: er gaat veel te veel geld naar de openbare omroep, en we zijn tegen dat derde kanaal.

Ik wil toch even duiden dat die ont koppeling niet zo dwaas is en dat die herhalingen eigenlijk wel interessant kunnen zijn.

Ten eerste wordt op die manier het bereik van de programma's verhoogd. Men doet alsof het dezelfde mensen zijn die kijken naar hetzelfde programma. Neen, het is een programma dat door de herhaling kan worden bekeken door meerdere mensen.

Ten tweede verhoogt men op die manier niet alleen het bereik, maar ook de rentabiliteit. Uit berekeningen blijkt namelijk dat de kostprijs van nieuwe programma's daalt per kijker.

Ten derde stellen we vast dat het aantal uren nieuwe programma's tussen 2011 en 2013 is gestegen van 5100 naar 5900.

Minister, zijn er ernstige indicaties dat, behalve de twee vraagstellers, ook andere mensen zich daaraan storen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, het klopt natuurlijk dat er veel herhalingen zijn op de openbare omroep, zeker als men Ketnet meetelt, zoals hier is gebeurd.

Collega's, in de beheersovereenkomst met de VRT hebben we nu eenmaal niets geschreven over herhalingen. Het is dus aan de VRT zelf om te oordelen hoe ze daarmee omgaat.

Ook het derde kanaal kwam hier weer aan bod. Collega's, ik denk dat we dat derde kanaal op een bepaald moment eens grondig moeten evalueren en beslissen hoe we daarmee verder gaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, ik had het krantenbericht ook gelezen en was daar eigenlijk achteloos aan voorbijgegaan. Ik had wel vastgesteld dat het een vrij hoog cijfer was.

De vraag gaat trouwens ook niet over het derde net, maar over de herhalingen. Dit terzijde.

De bedenking die ik mij maakte bij het lezen van het krantenbericht, was van een andere orde, namelijk: zie je wel dat er te sterk bekibbeld is op de dotatie, minister? Waarom moeten ze anders zo veel herhalingen uitzenden? (*Gelach*)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, de collega's gooien alles op een hoopje.

Eén: de ont koppeling van Ketnet en Canvas was en is nog altijd een goede zaak voor het kijkcomfort van de kinderen en voor de meerwaardezoekers op Canvas.

Twee: OP12 is geen volwaardige zender. Dat was heel duidelijk. Er is enkel een aanbod na 8 uur 's avonds.

Drie: globaal gesproken is het logisch dat er automatisch meer herhalingen zullen zijn wanneer er meer uitzendingen zijn. Er is de nachtlus, er zijn de programma's van de nieuwsuitzendingen. Dat is een goede zaak.

Minister, ik vind het wel logisch dat we een debat moeten voeren over de kwaliteit van het aanbod OP12. We hebben dat in de commissie ook herhaaldelijk gevraagd. Wanneer zal er een grondige evaluatie worden gemaakt van OP12, om dan finaal te zeggen of we daar al dan niet mee doorgaan? We moeten die oefening maken, maar dat is natuurlijk een heel ander debat.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik wil toch nog even de essentie herhalen. We hebben in het Mediadecreet en in de beheersovereenkomst een specifieke opdracht gegeven aan de VRT. We hebben niet gezegd dat zij de meeste succesvolle zender van Vlaanderen moet worden, maar wel dat zij zo veel mogelijk doelgroepen – die we hebben benoemd – moet bereiken met nieuws, cultuur, sport en entertainment. Daarop moeten we haar afrekenen.

Met alle respect: daarin hebben al die herhalingen een specifieke bedoeling. Ik geef u een paar cijfers. De heer Verstrepen heeft gelijk: wij geven belastinggeld aan de VRT, net omdat we aan de VRT de moeilijkere opdrachten geven. Want van de andere zenders kunnen we begrijpen dat zij moeten gaan voor veel kijkcijfers omdat ze ook worden gefinancierd door reclame. Aan de VRT hebben we gezegd dat ze voor die moeilijke doelgroepen moeten gaan. Dat was net de bedoeling van OP12. Wat zijn die moeilijke doelgroepen? De jongeren, culturele activiteiten die elders niet meer worden uitgezonden en de kleinere sporten die niet in de normale sportjournaals zitten.

En herhalingen werken daar ook. Ik geef u een paar voorbeelden. Het programma Fans of Flanders haalde de eerste uitzending een bereik van 353.000 kijkers. Toen het herhaald werd, was het aantal kijkers verdubbeld tot 765.000. En dat zijn niet dezelfde mensen die verplicht worden hetzelfde programma twee keer te zien, maar het zijn mensen die het programma op een ander tijdstip voor de eerste keer zien.

Hetzelfde voor het programma 'Mijn 5000 vrienden'. Dat haalt in een eerste bereik 63.000 kijkers, en in een tweede bereik 445.000 kijkers. Die herhalingen zijn dus niet alleen een efficiëntiemaatregel, maar dragen ook bij tot het bereiken van de kijkcijfers en vooral van de moeilijkere doelgroepen. Dat is nu net de bedoeling.

Ik wil met iedereen discussiëren over het derde net. Ik heb hier al dikwijls de vraag gesteld. Diegenen die tegen het derde net zijn, zijn, zoals de heer Yüksel terecht zegt, er dan voor dat we Ketnet opnieuw op Eén duwen. Dat is jullie vraag. Dat is de bedoeling. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

Op Eén, op Canvas. Maar als jullie zeggen dat jullie Ketnet ontubbeld willen houden, dan zijn jullie ervoor dat er op OP12 vanaf 8 uur 's avonds een pancarte verschijnt waarop staat dat de kijker opnieuw op dat net kan kijken vanaf 's ochtends 8 uur. Nu gebruiken we die tijd zeer efficiënt om die moeilijkere opdrachten waar te maken. We hebben inderdaad afgesproken dat dat kan worden geëvalueerd. Maar ik wil toch zeggen – en ik zal het altijd blijven zeggen – dat er een duidelijk groeipad is vooropgesteld. Er zijn maar sinds september avondprogrammaties. We zijn dus nog geen jaar bezig.

In ieder geval gaan jullie de kans krijgen om er al een eerste keer over te spreken, omdat het jaarverslag van de VRT binnenkort zal worden overgemaakt aan de regering. Het wordt dan ook altijd overgemaakt aan het parlement. Wanneer de vergaderingen worden hervat, kan het parlement die evaluatie agenderen en er al een eerste keer over spreken. Maar dan gaan jullie spreken over enkele maanden uitzending. Maar het debat kan in elk geval gevoerd worden.

Collega's, ik denk dat daarmee uitdrukkelijk is bewezen dat we het juiste debat moeten voeren. Het gaat over de kijkcijfers, het aantal mensen en de tevredenheid. Mijnheer De Coene, wij hebben er geen informatie over dat de mensen ontevreden zouden zijn over die herhalingen. Wij hebben daar geen duidelijke inzichten over. Er zijn geen grote groepen van mensen die permanent de VRT stalken met mails waarin ze stellen dat ze die herhalingen niet meer willen. Integendeel, uit de kijkcijfers blijkt dat er iedere keer opnieuw andere groepen van mensen kunnen worden aangesproken. Daardoor worden die kijkcijfers bereikt. En ook de doelstelling – dat mensen kunnen kijken – kan beter worden bereikt. En ja, natuurlijk, er is een efficiëntiekantje aan. Maar nu vind ik het toch wel vreemd dat ik dat hier moet verdedigen en dat jullie blijkbaar zeggen dat er nog meer eigen programma's moeten worden gemaakt en dat de kosten van de VRT moeten stijgen. Dat is een beetje een omkering van het debat. *(Opmerkingen)*

Op het einde van de legislatuur zijn er soms verrassingen in de positionering. Ik vind het belangrijk dat de VRT zorgvuldig omgaat met een doelbewust beleid, en dat ze zowel de tevredenheid als de kijkcijfers monitort. De VRT moet zich aan haar beleid houden en daarover verantwoording afleggen in het parlement. Wat mij betreft doet zij dat op dit moment correct.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik denk dat de VRT keuzes moet maken. Ik heb niet gezegd dat ze meer geld moeten krijgen, ze moet keuzes maken. Ze kan bijvoorbeeld met een doelgroepenprogramma voor een kleine groep mensen dat heel veel kost, een megaproductie zoals 'Wauters versus Waes', drie andere producties maken, en dan kan zij de commerciële dat laten doen. Het heeft te maken met prioriteiten. Ik vind het vreemd dat een aantal collega's vergeten wat hier al tien jaar lang in de commissie Media wordt gezegd. U mag het opzoeken in de notulen, ik daag u uit. Daar staat telkens in dat de openbare omroep in zijn jaarverslag zegt dat hij efficiëntie-inspanningen zal leveren, dat hij met minder geld even goede televisie zal maken en dat hij nooit zal beknibbelen op het aanbod. Nu is dat blijkbaar een argument geworden. Het is logisch: omdat ze nu minder krijgen, is er minder kwaliteit. Dat is absolute onzin.

Minister, ik daag u uit. U haalt er één programmaatje uit. We hebben het hier over een kanaal waar de helft van de tijd een pancarte te zien is. Misschien hebt u nog niet gekeken, ik doe dat wel. Je valt erbij in slaap, want de herhaling van die pancarte op OP12 is heel vervelend. Als je dat ziet, en je ziet hoeveel belastinggeld dat kost: dat vind ik weggegooid geld. Ik vind dit niet koosjer. We moeten stoppen met OP12. Voor mijn part mogen ze 24 uur, 7 op 7 Ketnet uitzenden. Voor hetzelfde budget, want ze zitten nu toch al aan 80 procent herhaling. Dus wat maakt het verschil voor die 20 procent? Niks, dus stop met OP12.

De heer Jo De Ro: Ik vind dit vreemd voor iemand die innovatie hoog in het vaandel voert. We hebben tijdens ons werkbezoek gezien dat de VRT wil inzetten op innovatie. Maar de innovatie waar Vlaanderen dan mee naar buiten komt, is de herhalingsmodus. Daarstraks had de minister-president het over de vergelijking met Nederland. Vergelijk ons met Nederland, die benchmark is er. Daar hebben ze 15 procent herhalingen en wij meer dan 60 procent.

Deze Vlaamse Regering heeft een energieagentschap dat geld kost, maar waarvan niemand weet wat het doet – het doet niets. We hebben nu de zender OP12, die men moet vullen met herhalingen. Er is een pagina van Wikipedia over de grote nutteloze Belgische werken uit de jaren 70. Er is een nieuwe Wikipediapagina in aanmaak: de grote nutteloze Vlaamse instellingen en maatregelen. En dit is er één van. (*Applaus van de heer Bart Tommelein*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van het niet verder uitrollen van de slimme energiemeters voor de functionaliteit van de smart grids

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister, we hebben enkele dagen geleden geleerd dat de uitrol van de slimme energiemeters zou worden stopgezet, op basis van een kosten-batenanalyse. De energiemeters zouden onvoldoende rendement hebben. Het is een gigantische investering: het kost heel veel geld om alle meters in elk huis in Vlaanderen te vervangen. En het rendement daarvan zou te klein zijn. Die afweging heeft uw collega gemaakt.

Maar de slimme energiemeter was natuurlijk ook een cruciaal onderdeel van het smart grid, waarover we het verschillende keren hebben gehad in de commissie Innovatie. Dat smart grid zorgt ervoor dat we onze energietoevoer op een verstandige manier kunnen regelen.

Terwijl er in het verleden altijd eenrichtingsverkeer was van de producent naar de consument, is het nu zo dat elk huis een beetje mee producent wordt, en dat geeft tweerichtingsverkeer. Daarvoor hebben we zo'n slim netwerk nodig. Als we op een verstandige manier omgaan met de capaciteit van dat net, kunnen we eventueel ook energie opslaan bij de mensen thuis. De

natuurelementen die zorgen voor groene stroom, zijn zeer moeilijk te voorspellen. Dat kunnen we uitvlakken door die opslagcapaciteit te vergroten.

Minister, u bent in het kader van innovatie al bezig geweest met de uitrol van dat smart grid. Welke invloed zal de beslissing om de slimme energiemeter niet verder uit te rollen hebben op het verdere onderzoek naar dat smart grid?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Die invloed zal zeker niet negatief zijn, omdat er op dit ogenblik heel wat onderzoek loopt naar hoe we ons net slim kunnen beheren, aan de aanbod- en de vraagzijde. Dat onderzoek in Vlaanderen is uniek – dat mag gezegd worden – omdat verschillende onderzoekspartners de krachten bundelen, bijvoorbeeld onderzoekers van de Universiteit Gent, de KU Leuven en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). Ze participeren in verschillende Europese projecten, waarvoor ze zijn geselecteerd dankzij hun excellente kennis.

Dat krijgt ook meer en meer vorm in EnergyVille, waar al die projecten samenkomen en er een onderzoekscentrum uit de grond wordt gestampt, de volgende jaren en maanden, met een heel belangrijke doelstelling rond smart grid. We participeren ook in het project Linear en andere Europese projecten. Er wordt elke keer gekeken naar het beheer van hoogspannings- en laagspanningslijnen, hoe je de capaciteit beter kunt monitoren en erop ingrijpen. De onderzoeken gebeuren ook in samenwerking met de beheerders van de hoogspanningslijnen, zoals Elia, en de laagspanningslijnen, zijnde de verschillende distributienetbeheerders.

Er wordt ook gekeken hoe de gebruikers, maar dan de grote gebruikers, via slimme technologieën van het net zouden kunnen afnemen wanneer het uitkomt. Er lopen projecten die daarvoor technologieën ontwikkelen. Er is al toegepast onderzoek om grote gebruikers te helpen af te schakelen op de juiste momenten en energie op te nemen op andere momenten. Ook lopen er onderzoeken naar de batterijopslagcapaciteit. Er komt meer en meer kennis over hoe we toch energie kunnen opslaan op batterijen, op industrieel niveau, op momenten dat de energie overvloedig beschikbaar is.

Ik wil ook nog even verwijzen naar de proeftuin ‘elektrische voertuigen’ waar het een van de doelstellingen was om na te gaan hoe we elektrische voertuigen kunnen gebruiken als een opportuniteit om het net beter te beheren.

Die onderzoeken vinden dus allemaal plaats, en duurzaam energiebeleid is een speerpuntsector waar die onderzoeken in passen.

De heer Matthias Diependaele: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat uit het onderzoek blijkt dat er geen negatief effect zal zijn. Dat op zich is al een goede zaak. Er zijn heel wat samenwerkingsverbanden, wat absoluut mag worden benadrukt.

U verwijst zeer terecht naar de proeftuin ‘elektrische voertuigen’. Die proeftuin is gebouwd op de vaststelling dat Vlaanderen een ideaal landschap is om die elektrische voertuigen te testen. Hetzelfde geldt een beetje voor smart grid. Vlaanderen is er behoorlijk goed voor geschikt om het effectief in de praktijk uit te rollen en na te gaan welke effecten het heeft. Door het feit dat de slimme meters nu niet zullen worden uitgerold, zal dat onderzoek – die tweede stap naar de ontwikkeling en de uitrol van smart grids – veel moeilijker zijn. Is het feit dat de smart grids nu moeilijker in de praktijk kunnen worden gebracht, meegenomen in de beslissing om niet verder te doen met de uitrol van de inderdaad dure slimme meters?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Collega Diependaele, er is niet beslist om niet uit te rollen maar om niet volledig uit te rollen, omdat uit de kosten-batenanalyse bleek dat vooral ‘prosumenten’ – diegenen die naast consumeren ook injecteren op het net –, budgetmeterklanten en grote

verbruikers er belang bij hebben om via een slimme meter hun verbruik te verschuiven en informatie door te sturen.

De netbeheerders zelf hebben uitgerekend dat 200.000 slimme meters voldoende zijn om het net slimmer te maken. Er is geen volledige uitrol nodig om het net bidirectioneel, in verschillende richtingen, te kunnen aansturen en een evenwicht op het net te garanderen. Ik denk dat minister Van den Bossche de juiste keuze heeft gemaakt om tot een selectieve, doelgroepgerichte implementatie van de slimme meter over te gaan en niet iedereen in Vlaanderen te verplichten om zo'n dure meter te plaatsen, ook bij die gezinnen die er eigenlijk geen baat bij hebben, enkel kosten. De selectieve uitrol hoeft de ombouw of de creatie van een smart grid niet in de weg te staan.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Voorzitter, minister, collega's, ik heb ongeveer dezelfde opmerking als die van de heer Martens. De vorige kosten-batenanalyse vertrok van een algemene uitrol. Een algemene uitrol kan niet volgens de gegevens die we nu hebben. Het zou dwaas zijn om een algemene uitrol te doen als er maar 21 euro winst kan worden gemaakt terwijl de kost per jaar 24 euro is. Ik denk dat het een correcte beslissing is. Een partiële uitrol voor die groepen die er wel winst kunnen bij hebben – eigenaars van pv-installaties, budgetmeterklanten, grote verbruikers –, is wel zinvol, misschien ook bij nieuwe meters bij nieuwbouw of verbouwingen. Een beleid gericht op die specifieke doelgroepen is een goede piste.

Ik heb nog een kleine vraag. Minister, weet u of de resultaten van de proefprojecten die Eandis en Infrac bij die 50.000 gezinnen hebben gedaan, meegenomen zijn in deze kosten-batenanalyse? Zijn daar gegevens over?

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Claes, voor die laatste vraag moet ik u doorverwijzen naar minister Van den Bossche, die u die informatie zeker zal geven.

Ik wil toch nog eens benadrukken dat 'smart grid' een verzamelnaam is. Het gaat over het netwerk op zich, hoogspanning en laagspanning, over de connectie tussen de vraag en het aanbod, die in vele opzichten door de meter wordt geregeld, en het gaat ook over de dienstverlening. Het is niet omdat de meter niet wordt uitgerold in alle gezinnen omdat het neerkomt op het op kosten jagen van de gezinnen of de overheid, dat men niet voortwerkt aan het slimme beheer van het netwerk. Er wordt ingezet op meters voor grote verbruikers, voor specifieke doelgroepen. Ook heel wat fabrikanten van consumentenproducten integreren in hun producten zelf manieren om het gebruik te monitoren en op het juiste moment te doen.

Er wordt ook door de beheerders ingezet door het aanreiken en ontwikkelen van veel meer variabele contracten die de gebruikers de kans geven om slim om te gaan met de afname van hun energieverbruik. Daarnaast wordt ook ingezet op het netwerk.

Mijnheer Diependaele, ik maak me eigenlijk geen zorgen dat dit een dipje zou betekenen in de vooruitgang. Dit was een belangrijke prioriteit van de Vlaamse Regering, zowel van minister Van den Bossche als van mezelf. Er zijn enorm veel middelen vrijgemaakt om het onderzoek te steunen. We zitten daar in de Europese topploeg. Onze netwerkbeheerders, zowel Elia als de distributienetbeheerders, gaan die uitdaging mee aan. Zo is Elia op dit moment bezig met een aanbesteding om geaggregeerde afschakelcapaciteit bij bedrijven te kunnen contracteren. Dit is en blijft een prioriteit in Vlaanderen.

De heer Matthias Diependaele: Mijn vraag was specifiek gericht op innovatie. Ik spreek dan ook niet tegen dat de beslissing op basis van de kosten-batenanalyse inderdaad een verstandige beslissing was om enkel nieuwe slimme meters te installeren en niet langer verder te gaan met de projecten om de oude meters te vervangen.

Ik ben blij te horen dat er geen negatief effect op innovatie zelf is en dat we daarmee verder kunnen gaan. Ik heb wel gehoord dat er nog een probleem zou zijn met de opslag. Daar zouden de slimme meters wel nodig zijn om iets te kunnen doen aan de intertemporele

capaciteit van het energienet. Men zou willen onderzoeken hoe men meer kan opslaan bij de mensen thuis. Men heeft meer opslagcapaciteit en dus meer slimme meters nodig. Misschien kan dat in de toekomst worden opgelost.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.36 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.40 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Midden-Amerika, anderzijds, ondertekend in Tegucigalpa op 29 juni 2012 – 2349 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en Midden-Amerika, anderzijds, ondertekend in Tegucigalpa op 29 juni 2012.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2349/1*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de landinrichting – 2361 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 4

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de landinrichting.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Rombouts, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voorzitter, collega's, ik zal een verslag brengen over een ontwerp van decreet dat een belangrijke impact heeft op de inrichting van de open ruimte en

de wijze waarop het in de toekomst mogelijk zal zijn om die open ruimte in te richten en daar afspraken over te maken.

De minister lichtte in de commissie toe dat in het regeerakkoord werd besloten een decretaal kader te ontwikkelen voor de veelal ad hoc voorgestelde maatregelen die regelmatig bij grote projecten werden uitgewerkt. Ook vroeger al zag men natuurlijk het belang in van begeleidende maatregelen bij projecten met grote landinrichtingsaspecten. Die maatregelen werden wel ingezet, maar dat gebeurde veelal op projectmatige basis. Ik denk dan aan de waslijst flankerende maatregelen bij de actualisatie van het Sigmoplan of bij andere grote projecten.

Het inzicht groeide dat deze maatregelen ad hoc beter decretaal zouden worden verankerd. Daarom werd besloten een decretaal kader op te maken.

Gaandeweg de discussie verruimde de scope van dit ontwerp van decreet. Waar eerst een proceduredecreet voor ogen werd gehouden voor de inrichtingsprocedures van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) zelf, het zogeheten spoor 1, bleken de ontworpen instrumenten ook zeer nuttig voor andere plannen in het openruimtegebied waar de VLM slechts zijdelings bij betrokken is. Het ontwerp van decreet heeft nu de vorm aangenomen van als het ware een ruime en omvattende instrumentenkoffer voor alle begeleidende maatregelen bij open ruimte projecten. Deze logica zit vervat in spoor 2, het PPP-spoor, ter uitvoering van Plannen, Projecten en Programma's van de overheid, en in spoor 3, via een beheersvisie.

Het voorliggende ontwerp van decreet bevat een uitgebreide instrumentenkoffer, die zorgt voor snelle uitvoering op het terrein van plannen of projecten die gericht zijn op het behoud, het herstel en de ontwikkeling van functies en kwaliteiten van de open ruimte.

Als voorbeelden van deze plannen of projecten geeft de minister complexe projecten, haveninfrastructuur, overstromingsgevoelige gebieden en Natura 2000-gebieden op. De instrumentenkoffer laat toe om op maat te werken en lokale knelpunten op te lossen. De bedoeling is dat van bij de start van de uitvoering van een plan of project duidelijk is welke flankerende maatregelen moeten worden doorgevoerd, welke middelen daarvoor nodig zijn en dat ernstige impact op de open ruimte uniform en transparant wordt aangepakt.

Het ontwerp van decreet zorgt voorts voor een vereenvoudiging door een aantal procedures aan te passen. Het voegt bovendien instrumenten samen zodat een optimale mix van instrumenten wordt gegarandeerd, en ook een aantal nieuwe instrumenten worden ingevoerd. Het verbetert ook de afstemming, samenwerking en participatie van partners. Uiteraard wordt ook aandacht besteed aan inspraak van en informatie voor alle betrokkenen in het openbaar onderzoek.

Uit de hoorzittingen kwam naar voren dat de meeste partners wel muziek zien in het nieuwe ontwerp van decreet. Wel is er hier en daar twijfel over de haalbaarheid en/of betaalbaarheid van sommige zaken. Ook in de bespreking kwam dit opnieuw aan bod. De meerderheidspartijen steunden dit ontwerp van decreet volop, maar ook Groen bekeek het met een positieve bril, zeker de instrumentenkoffer vindt Groen een goede zaak. Dat neemt niet weg dat ook die commissieleden zich afvragen of er niet meer budget had moeten worden vrijgemaakt ter uitvoering van dit ontwerp van decreet.

Het ontwerp van decreet werd aangenomen met 11 stemmen voor bij 3 onthoudingen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Op het moment dat er over projecten wordt beslist, kunnen er eventueel extra middelen worden vrijgemaakt, zodat er bij het begin van het proces duidelijkheid is over de middelen. Dit wilde ik nog even aangeven, zoals ik ook in de commissie heb gedaan.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2361/4)

– *De artikelen 1.1.1 tot en met 7.5.10 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 5 mei 2006 houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal – 2384 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 5 mei 2006 houdende de erkenning van de Vlaamse Gebarentaal.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2384/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 13 juli 2007 houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid en het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid – 2413 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 13 juli 2007 houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid en het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Uiteraard steunt onze fractie dit ontwerp van decreet omdat er opnieuw stappen in de goede richting zijn gezet in het kader van gelijke kansen voor vrouwen en mannen. Denken we maar aan de verankering van de rapportage van het MEP-decreet (Meer Evenwichtige Participatie) enerzijds, en de opname van syndicale overtuiging in de lijst van beschermende kenmerken anderzijds.

Het is ook positief dat genderidentiteit en -expressie expliciet worden opgenomen in het ontwerp van decreet, maar we delen de zorg van de Nederlandstalige Vrouwenraad dat we er toch moeten over waken dat het specifieke gelijkheidsbeleid tussen vrouwen en mannen niet ondergesneeuwd raakt door dit ruimer begrip.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik begrijp de zorg van de Vrouwenraad. We hebben die in de commissie ook besproken. De tijden zijn natuurlijk een beetje geëvolueerd en gender is een ruimer concept. Dat neemt natuurlijk helemaal niet weg dat we ook het geslacht, man/vrouw, als een belangrijke doelgroep blijven beschouwen. Het is een prioritaire doelgroep, maar we gaan nu ruimer dan dat. We vinden dat we mee moeten gaan met internationale evoluties.

We begrijpen de opmerking en eigenlijk is er rekening mee gehouden in de wijze van formuleren in het ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2413/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 21 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met

1° **de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;**

2° **het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009**

– 2418 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met

1° **de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en door het Tweede protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009;**

2° het Tweede protocol tot wijziging van onder 1° vermelde overeenkomst, gedaan te Parijs op 24 juni 2009

De algemene bespreking is geopend.

Wie vraagt hierover het woord? Niemand.

De afwezige minister Muylers ook niet.

Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik wil alleen zeggen dat ik minister Muylers vervang.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2418/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende machtiging tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Toegankelijk Vlaanderen in de vorm van een private stichting

– 2420 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende machtiging tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Toegankelijk Vlaanderen in de vorm van een private stichting.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? Minister Smet?

Minister Pascal Smet: Neen, het is een schitterend ontwerp van decreet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2420/1)

– *De artikelen 1 tot en met 17 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende het verkeer van havenvoertuigen tussen de laad- en loskaaien, de opslagplaatsen, de hangars en de magazijnen die binnen het havengebied liggen

– 2425 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het verkeer van havenvoertuigen tussen de laad- en loskaaien, de opslagplaatsen, de hangars en de magazijnen die binnen het havengebied liggen.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Bastiaens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens: Voorzitter, collega's, dit ontwerp van decreet betreft een nieuwe specifieke verkeersregeling voor het verkeer van havenvoertuigen binnen het havengebied. Door de toevoeging van een nieuw artikel aan het Havendecreet wordt het mogelijk gemaakt om binnen het havengebied specifieke verkeersregelingen vast te stellen voor het verkeer van havenvoertuigen.

De Vlaamse Regering heeft hierna de mogelijkheid om per havengebied een verordening voor het verkeer van havenvoertuigen vast te stellen die kan afwijken van de toepassing van de bepalingen van het Wegverkeersreglement.

Daarnaast zijn er nog twee kleine decreetswijzigingen toegevoegd. Ze geven aan de Vlaamse Regering het schorsings- en vernietigingsrecht ten aanzien van gemeentelijke aanvullende reglementen die de uitvoerbaarheid van andere bepalingen zouden kunnen beperken. Daarnaast wordt aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid geboden om bij het vaststellen van de nieuwe verordeningen te kunnen voorzien in een vrijstelling van de algemene regel dat voor elk uitzonderlijk vervoer een vergunning nodig is. Hiermee wordt dan ook een eerste stap gezet voor een volledige vergunningsvrijstelling van uitzonderlijk vervoer.

Met het ontwerp van decreet wordt ervoor geopteerd om slechts één verordening per havengebied vast te stellen. De Vlaamse Regering kan deze verordening uiteraard slechts vaststellen na advies van elke betrokken gemeente, de Maatschappij Linkerscheldeoever en het Gemeentelijk Havenbedrijf in Antwerpen.

Naast bekendmaking in het Belgisch Staatsblad moeten de betrokken havenbedrijven uiteraard ook de verordening aankondigen en communiceren aan de verschillende havengebruikers.

Het ontwerp van decreet werd in de commissie besproken op 20 februari 2014 en aangenomen met 11 stemmen voor bij 1 onthouding.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Minister Crevits?

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik vervang minister Crevits, maar ik vraag het woord niet.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2425/1)

– *De artikelen 1 tot en met 4 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming – 2427 (2013-2014) – Nrs. 1 tot en met 3

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Elisabeth Meuleman houdende wijziging van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, wat betreft de bevordering van het hergebruik van uitgegraven bodem als hoogwaardige bouwstof – 2029 (2012-2013) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming en het voorstel van decreet van mevrouw Elisabeth Meuleman houdende wijziging van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming, wat betreft de bevordering van het hergebruik van uitgegraven bodem als hoogwaardige bouwstof, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, dit ontwerp van decreet houdt sowieso een verbetering in. We zullen het dan ook goedkeuren. Aanvankelijk hadden we evenwel ook een eigen voorstel van decreet ingediend. Dat voorstel van decreet werd als een amendement bij een artikel in het voorliggend ontwerp van decreet opgenomen.

In ons voorstel van decreet, dat de vorm van een amendement heeft gekregen, hebben we er de nadruk op gelegd dat we in Vlaanderen bijzonder zuinig moeten zijn met het gebruik van grondstoffen als leem, klei en grind. We merken dat de zoektocht naar grondstoffen in grote gebieden van Vlaanderen voor heel wat problemen zorgt.

Ik wil het nog niet eens hebben over mijn eigen regio, de Vlaamse Ardennen, waar momenteel enorm veel leem wordt opgegraven. Die opgravingen vinden plaats op waardevolle kouters. Daar is bij de bevolking geen draagvlak voor. Die waardevolle kouters worden aangetast en vernietigd. Er zijn heel wat protesten geweest, ook van landbouwers. Het gaat hier immers om waardevolle landbouwgronden.

We moeten het gebruik van die grondstoffen en het aanboren van nieuwe gebieden absoluut tot een minimum beperken. Dit dossier ligt me na aan het hart. Ik ben hier al een tijdje mee bezig.

Ons voorstel van decreet is na een gesprek met de Confederatie Bouw tot stand gekomen. De Confederatie Bouw zag ook in dat er nog meer op alternatieven en op recyclage kan worden ingezet. We hebben een voorstel gedaan. Waar werken worden uitgevoerd en sowieso grote hoeveelheden grond worden verplaatst en uitgegraven, zou op zijn minst een bodemonderzoek moeten worden verricht. We zouden de Vlaamse overheid dat willen laten verplichten. Als blijkt dat er waardevolle, onvervuilde grond met voldoende leem of klei wordt gevonden die onder meer voor het bakken van stenen bruikbaar is, kan die grond worden gebruikt. Ook de Confederatie Bouw zag in dat dit een zuivere win-winsituatie zou zijn. Voor de bouwbedrijven is dit immers ook een goedkopere manier om aan leem- en kleigrond te geraken.

Minister, we dachten dan ook dat ons voorstel van decreet en het amendement probleemloos zouden passeren. Blijkbaar bent u een andere mening toegedaan. Ik vind dat heel jammer. Volgens mij was het beter geweest iets dat in samenwerking tot stand is gekomen en dat eigenlijk enkel voordelen biedt, goed te keuren. Dat is mijn bedenking. Voor het overige hebben we niet echt iets tegen het voorliggend ontwerp van decreet. We zullen het dan ook goedkeuren.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, ik wil graag nog even op de woorden van mevrouw Meuleman reageren. Het gaat hier immers om twee verschillende zaken.

Mevrouw Meuleman, deze bespreking heeft specifiek betrekking op het ontwerp van decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming. U weet dat de Vlaamse overheid beschikt over een visie op onze schaarse eigen grondstoffen. We gaan daar absoluut op een doordachte en goed uitgedokterde wijze mee om. Dat verloopt gefaseerd. We besteden steeds veel aandacht aan de nabestemming.

Op het ogenblik dat wordt beslist of afgesproken een gedeelte van de nog beschikbare grondstoffen in Vlaanderen aan te snijden, ontstaat tijdelijk overlast. Dat klopt. Net om die reden beschikken we over een goed kader. Er zijn goede afspraken over de nabestemming en dergelijke gemaakt.

Volgens mij zit het ontwerp van decreet goed in elkaar. Het heeft weinig zin daarnaast nog eens een aparte regeling in te voeren, zoals u in uw als amendement opgenomen voorstel van decreet hebt voorgesteld.

Mevrouw Meuleman, de commissie heeft uw amendement besproken. U kent mijn mening. Volgens mij zou dit een bijkomende administratieve last met zich meebrengen die slechts weinig bijkomende elementen of weinig toegevoegde waarde zou opleveren. Het lijkt me dan ook beter het bestaande systeem te behouden.

Het kan natuurlijk altijd dat men vrijwillig laat onderzoeken wat voor grondstoffen er in die uitgegraven grond zitten, en dat men op basis daarvan dat materiaal ook opnieuw kan gebruiken. Men zal dat uiteraard wel onderzoeken als men een vermoeden heeft dat daar iets waardevols in zit. Het heeft echter weinig zin om dat voor alles en nog wat verplicht te maken. We mogen de administratieve lasten zeker niet zwaarder maken.

Naar aanleiding van de toelichting van het amendement in de commissie, waarbij men zei overleg te hebben met de bouwsector en stelde dat die sector zelf vragende partij is, hebben we grondig onderzocht of dat wel klopt, en we hebben ter zake andere signalen gekregen. Het lijkt me dus beter om geen bijkomende administratieve lasten op te leggen en het ontwerp van decreet te houden zoals wij het hadden ingediend.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl.St. Vl.Parl. 2013-14, nr. 2427/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 100 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van artikel 5 van het decreet van 30 maart 1999 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren – 2432 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 5 van het decreet van 30 maart 1999 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, geachte leden, mijn fractie steunt dit ontwerp van decreet met veel kracht. Het gaat over het overdragen van een aantal projecten voor leesbevordering van het Participatiedecreet naar het Vlaams Fonds voor de Letteren. Onder andere hebben we het over Stichting Lezen. Ik denk dat er in het parlement een consensus over bestaat dat we alles wat met leesbevordering te maken heeft, niet krachtig genoeg kunnen ondersteunen, en dat we dat moeten continueren. Met dit ontwerp van decreet zet de regering eigenlijk ook een stap verder in de richting van een geïntegreerd letterenbeleid, wat een van de prioriteiten bij het begin van de legislatuur was.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Voorzitter, onze fractie zal dit ook goedkeuren. De heer Delva heeft al gezegd dat het een integratie is, maar namens onze fractie wil ik toch nog eens benadrukken dat we echt wel hard moeten werken, en dat die integratie ook wel nodig is. De Vlaamse jeugd leest technisch goed, maar leest niet graag. Een democratie, een maatschappij moet zich daar zeer bewust van zijn, en moet er ook wel ongerust over zijn. We rekenen erop dat het Vlaams Fonds voor de Letteren met deze integratie effectief nieuwe stappen zet, dat men effectief resultaten boekt en dat onze jeugd binnenkort opnieuw veel liever gaat lezen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, ook mijn fractie kan deze aanpassing steunen. Eigenlijk was dit reeds principieel goedgekeurd, in de beleidsnota Cultuur 2009-2014. Het is een goede zaak dat het letterenbeleid wordt geïntegreerd, en dat Stichting Lezen dus ook bij het Vlaams Fonds voor de Letteren komt. Toch is er ook wel enige oplettendheid geboden. Het lijkt me heel belangrijk dat de specifieke opdrachten en functie van Stichting Lezen hun volle kracht kunnen behouden. De continuïteit moet worden gevrijwaard als het gaat over de taak die Stichting Lezen vandaag eigenlijk al uitmuntend uitvoert. Ik verwijs naar de woorden van de heer De Ro.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, dit is eigenlijk het sluitstuk van de oefening die we in deze legislatuur hebben gemaakt om van het letterenbeleid één geïntegreerd beleid te maken en de versnippering tegen te gaan. Dit houdt dus in dat de volledige keten nu ook is ondergebracht bij het Vlaams Fonds voor de Letteren. Dat betekent dus ook dat vanaf nu ook de leesbevordering, het doorgeven van de passie voor lezen tot de taken van dat fonds behoort. Mevrouw Idrissi, ik ben het volledig met u eens: natuurlijk moeten wij ook die garantie afdwingen. We moeten ervoor zorgen dat er voldoende aandacht voor is. Ik denk dat dit voldoende kan worden verankerd in de beheersovereenkomst die wordt afgesloten met het fonds. Natuurlijk is er ook Stichting Lezen, dat al heel veel expertise heeft opgebouwd en natuurlijk ook die expertise ter beschikking zal blijven stellen. Dit is dus een heel goede zaak. Ook de sector is er bijzonder blij mee dat alles wat te maken heeft met het letterenbeleid, nu bij een en dezelfde organisatie zit. Ik wil u daar dan ook voor bedanken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2432/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET betreffende de preventie, surveillance en bestrijding van ziekten bij in het wild levende dieren

– 2433 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de preventie, surveillance en bestrijding van ziekten bij in het wild levende dieren.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, minister, collega's, we betreuren het gebruik van het woord 'surveillance' in de titel van het ontwerp van decreet. Ik zei het ook al in de commissie: we kunnen toch het woord 'toezicht' gebruiken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We hebben het daarover in de commissie gehad. Ik heb toen gezegd dat het een internationaal gebezigde term is die we moeten gebruiken. Ik weet dat het niet echt correct Nederlands is en dat het heel eigenaardig klinkt. Er zijn evenwel geen alternatieven, want dit is de internationaal aangewezen term. Daarom is het woord hier ook gebruikt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2433/1)

– *De artikelen 1 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van diverse decreten met het oog op een verdere harmonisering van de procedures van voorkeepsrechten
– 2434 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse decreten met het oog op een verdere harmonisering van de procedures van voorkeepsrechten.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2434/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 16 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 13 december 2013 tussen de Federale Overheid, de Gemeenschappen, de Gewesten en de Gemeenschapscommissies betreffende de uitvoering van artikel 3, §1 van het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie
– 2443 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 13 december 2013 tussen de Federale Overheid, de Gemeenschappen, de Gewesten en de Gemeenschapscommissies betreffende de uitvoering van artikel 3, §1 van het verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de Economische en Monetaire Unie.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, als verslaggever wil ik graag een kort verslag uitbrengen.

De voorzitter: Dat is niet aangekondigd, maar u mag dat doen, omdat u het bent.

Mevrouw Griet Smaers: Ik dacht dat dit wel degelijk was aangemeld.

De voorzitter: Het reglement schrijft voor dat u dat aan de voorzitter moet melden voor de vergadering van start gaat.

Mevrouw Griet Smaers: De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak dit ontwerp van decreet op haar vergadering van 25 februari 2014. Er was bijna sprake van een consensus om in te stemmen met de tekst, op twee stemmen na. Tien leden stemden voor, twee tegen. Het impliceert de goedkeuring van een samenwerkingsakkoord dat een kader schept voor een intern stabiliteitspact waarbij de Hoge Raad van Financiën wordt aangeduid als een onafhankelijke adviserende instelling. De kern van het samenwerkingsakkoord heeft tot doel de structurele begrotingsdoelstellingen die de Europese Unie

voor de globale Belgische overheid vastlegt, te verdelen over de entiteiten, waaronder de Vlaamse Gemeenschap. Dat zou gebeuren op basis van een advies van de Hoge Raad van Financiën. Het samenwerkingsakkoord trad in werking op 1 januari 2014, en is van onbepaalde duur.

Bij de bespreking werden een aantal zeer positieve oordelen geveld, en ik wil u niet onthouden dat ook de heer Van Mechelen van Open Vld ronduit voor dit ontwerp van decreet is. Hij zei dat dit een uiting is van samenwerkingsfederalisme. De leden van de N-VA spraken dat tegen, maar ook zij stemden voor.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2443/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Katrien Schryvers, de heren Kurt De Loor, Marius Meremans en Ward Kennes, mevrouw Els Robeyns, de heer Willy Segers en mevrouw Sonja Claes houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, wat de laatste wilsbeschikking en de begraving of crematie van levenloos geboren kinderen betreft

– 2385 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van mevrouw Katrien Schryvers, afwezig, de heren Kurt De Loor, afwezig, Marius Meremans, aanwezig, en Ward Kennes, afwezig, mevrouw Els Robeyns, afwezig, de heer Willy Segers, afwezig, en mevrouw Sonja Claes, afwezig, houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, wat de laatste wilsbeschikking en de begraving of crematie van levenloos geboren kinderen betreft.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2385/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans en Ward Kennes, mevrouw Els Robeyns, de heer Marnic De Meulemeester, de dames Goedele Vermeiren en Karin Brouwers en de heer Kurt De Loor houdende een subsidie voor investeringen in residentiële woonwagenterreinen en doortrekkersterreinen voor woonwagebewoners

– 2388 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Marius Meremans en Ward Kennes, mevrouw Els Robeyns, de heer Marnic De Meulemeester, de dames Goedele Vermeiren en Karin Brouwers en de heer Kurt De Loor houdende een subsidie voor investeringen in residentiële woonwagenterreinen en doortrekkersterreinen voor woonwagebewoners.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2388/1)

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Willy Segers, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe en Marius Meremans, mevrouw Caroline Bastiaens en de heren Kurt De Loor en Jan Verfaillie houdende wijziging van artikel 246 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de samenstelling van de organen van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting, belast met beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen

– 2390 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Willy Segers, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe, aanwezig, en Marius Meremans, aanwezig, mevrouw Caroline Bastiaens, afwezig, en de heren Kurt De Loor, afwezig, en Jan Verfaillie, afwezig, houdende wijziging van artikel 246 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005, wat betreft de samenstelling van de organen van een gemeentelijke vennootschap, vereniging of stichting, belast met beleidsuitvoerende taken van gemeentelijk belang die uitsluitend bevoegdheden van het district betreffen.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2390/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Marius Meremans, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Dirk de Kort en Kurt De Loor en mevrouw Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 276 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005 – 2391 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Marius Meremans, Ward Kennes, Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Dirk de Kort en Kurt De Loor en mevrouw Caroline Bastiaens houdende wijziging van artikel 276 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2391/1)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Marius Meremans, mevrouw Caroline Bastiaens en de heren Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Ward Kennes houdende wijziging van artikel 285 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005

– 2392 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Marius Meremans, mevrouw Caroline Bastiaens en de heren Jurgen Vanlerberghe, Willy Segers, Jan Verfaillie, Kurt De Loor en Ward Kennes houdende wijziging van artikel 285 van het Gemeentedecreet van 15 juli 2005.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2013-14, nr. 2392/1)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele en Bart Van Malderen houdende instelling van het Ereteken van de Vlaamse Gemeenschap
– 2441 (2013-2014) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Koen Van den Heuvel, Matthias Diependaele en Bart Van Malderen houdende instelling van het Ereteken van de Vlaamse Gemeenschap.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl.St. VI.Parl. 2013-14, nr. 2441/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, de middagvergadering is beëindigd. We beginnen stipt om 19 uur met de stemmingen. U kunt vanaf 18 uur eten in het zelfbedieningsrestaurant.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.12 uur.*